

ABONAMENTS

Barcelona, mes	400 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1.000 —
Amèrica i Itàlia i Portugal, trimestre	1.200 —
Països convinguts postal, id.	1.200 —
Altres països, id.	1.200 —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.º — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS

Domina bon temps però presenta aspecte de poca estabilitat. Hi ha boires per la plana de Vic i alguns núvols per la costa de llevant. Els vents són fluïds amb predominància dels del sector nord, i les temperatures suaus. Màxima d'ahir, 29 graus a Pobla de Segur, Tortosa i Serós; mínima d'avui, 3 graus a Ransoll i a Engolasters.

LA CRISI RESOLTA

El senyor Chapaprieta ha format Govern

El constitueix l'antic bloc governamental, a excepció de la representació liberal-demòcrata, que ha estat substituïda per un de la Lliga

El dia primer d'octubre el nou Govern es presentarà a les Corts

El govern nou i la col·laboració de la Lliga

Avui, al setè dia de la crisi, els creadors d'aquest tripartit ministerial podran desansar satisfets i ben poc gloriosos; la marfuga, en efecte, no ha tingut gaire solta, i els motius restaran com un exemple únic de la incoherència que inspira la política espanyola d'aquest bienni. Ja hi ha Govern. El balanç d'aquestes jornades no deixa de tenir el seu significat i el seu interès.

L'enrenou ha fet dues voltes: el senyor Alba, reuscat pels quatre caps del bloc governamental, que li han fet sentir que el seu davallament de la presidència de la Cambra (antefacta de la presidència accidental de la República) no els arrencaria ni un all de commiseració, i el senyor Portela, que, fortificat al ministeri de la Governació, no feia cap gorg als ocells; recordi's les campanyes que contra d'ell havien iniciat alguns òrgans del partit del senyor Gil Robles.

Els beneficiats, per dir-ho d'una manera o altra, han estat les dues notes presidencials, caracteritzades per l'absència de qualsevol al·lusió a la reforma constitucional, idea que fins ara semblava un element mestre de la concepció política del President. No coneixem el programa del Govern nou, però ens inlinem a creure que el tema de la reforma, si hi figura, no hi tindrà un lloc prou lluit, per autoritzar-lo a ocupar l'atenció de la Cambra en la legislatura que es prepara. La pacificació ambionada per les notes del President no haurà tingut la mateixa sort; per arribar al cim airejat de la pau interior cal de primer que els pacificadors designats es pacifiquin, i per ara no se'n veu ni senyals d'aquest canvi. Hi ha hagut, això sí, una certa contracció prudent per part dels "conjurats" davant la possibilitat de dissolució anunciada en la segona nota de Sa Excel·lència.

Aquest és un dels descobriments interessants que la crisi ha proporcionat: el replegament estratègic dels caps del bloc davant la possible dissolució demostra la impressió poc confortable que els ha fet l'advertiment presidencial; l'esgarripança davant del perill ha estat visible i aquesta manifestació irreprimible denuncia que el bloc té perfecta consciència de l'estat d'espirit del cos electoral. Aquest reflex fisiològic equival a una confessió espontània. Indubtablement la por ha estat un dels col·laboradors més actius del senyor Chapaprieta, que gràcies a unes facilitats gairebé ofuscadores ahir podia sotmetre a l'aprovació presidencial la llista dels ministres nous, confeccionada entre commovedors expansions de confraternitat ministerial.

Deixant de banda la sorpresa general que ha causat trobar-se el senyor Rocha a Instrucció Pública, l'única novetat de la present situació és, tal com preveïem ahir, l'ingrés de la Lliga al Govern, representada pel senyor Pere Rahola des del ministeri de Marina. Les escapades fetes en el carter polític tots aquests dies no donaven pas aquest resultat; no era pas el de Marina el coll que podia inspirar més confiança; no obstant, ha estat per aquí que la Lliga ha pogut trobar la basa tan anhelada. Nem de reconèixer que no ha estat gaire brillant; seria injust negar condicions marineres al sonor i simpàtic representant de la Lliga; la mar li és familiar i les algues transparents de la incomparable badia de Roses han reflectit molt sovint la silueta arrogant del nou ministre de Marina. Però malgrat aquestes gràcies i altres mèrits d'ordre distint, potser més considerables que les gràcies, hauríem dit que la Lliga no aprofitaria la via marítima per arribar al port ministerial cap a on navegava fela tanta mesos.

Fins ara no sabem en quines condicions ha estat estipulada la col·laboració, però és evident que, o el senyor Martínez de Velasco ha transigit, o s'ha ajupit la Lliga. La cartera de Marina suggereix la idea de transigència, perquè ningú no podrà creure que les oposicions que ha fet la Lliga d'ençà de la deserció del Parlament de Catalunya i del recurs contra la llei de Conreus la portessin a ocupar el lloc que el senyor Royo Villanova acaba de dignificar amb tanta fortuna; no podem creure que la cartera que un dia tingué el senyor Companys fos l'ideal perseguit amb tanta tenacitat; però si l'ingrés per la porta de Marina és una transigència, i qui sap si una reserva discreta, hem de creure que en la qüestió dels serveis d'Obres Públiques de la Generalitat haurà mantingut la justificada intransigència que la significació catalanista que s'adjudia ens dona dret a suposar-li.

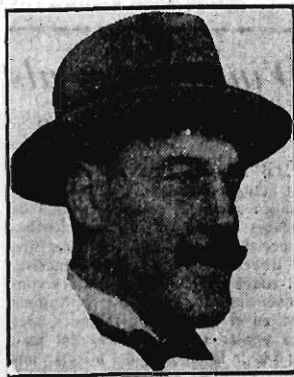
No podem oblidar que la crisi ha estat originada per la disconformitat irreductible del partit agrari amb el decret de ratificació de les valoracions dels serveis d'Obres Públiques de Catalunya; ni podem oblidar que el senyor Martínez de Velasco, avui ministre, se solidaritzà amb el senyor Royo Villanova contra l'esmentat decret. Creïem que la Lliga pot haver cedit en altres punts; estem segurs, però, que en aquesta qüestió, que ella mateixa ha qualificat de fonamental per a l'autonomia, haurà imposat totalment el seu criteri, i no haurà tolerat ni reduccions ni rebalances, que la deixarien en situació molt difícil davant l'opinió catalana.

Ha estat convocada per a avui al migdia amb urgència, una reunió de la Comissió Gestora de la Generalitat

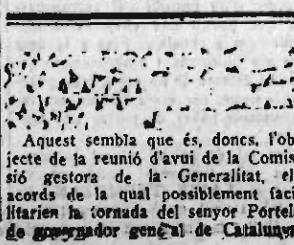
Per a avui a les dotze del migdia s'ha convocat amb urgència una reunió de la Comissió gestora de la Generalitat. Aquesta reunió està relacionada amb la constitució del nou Ministeri que presideix el senyor Chapaprieta.

El lector recordará que quan el senyor Portela, de governador general de Catalunya va passar a ministre de la Governació.

Poc temps després, el Govern del senyor Lerroux va confirmar, encara que amb caràcter interí, la designació del senyor Pich i Pon, el qual, a més de rebre a constituir les Comissions gestores de la Generalitat i de l'Ajuntament.

El senyor Pere Rahola, al qual ha estat confiada la cartera de Marina, en representació de la Lliga

Aquest sembla que és, doncs, l'objecte de la reunió d'avui de la Comissió gestora de la Generalitat, els acords de la qual possiblement facilitarien la tornada del senyor Portela de governador general de Catalunya.

EL SENYOR CHAPAPIRIETA A LA PRESIDENCIA

Moments després el senyor Chapaprieta ha arribat a la Presidència del Consell i ha entrat al despatx del senyor Lerroux, el qual no havia arribat encara, per estar celebrant en aquells moments una entrevista amb el senyor Gil Robles, al domicili particular del cap del partit radical.

Al cap de pocs minuts d'haver arribat a la Presidència el senyor Chapaprieta, ho ha fet el senyor Lerroux, el qual ha dit als periodistes:

— Pel que es veu, vosaltres també heu matinat.

— Molt bé, senyor Joaquim, però de totes maneres seguirem darrera vostra, perquè la nostra obligació és fer-ho així.

— Doncs com vosaltres vulgueu, i en marxa.

PRIMERA VISITA DEL SENYOR CHAPAPIRIETA

Des del seu domicili el senyor Chapaprieta s'ha dirigit al Ministeri de la Guerra per tal de conferenciar amb el senyor Gil Robles. L'entrevista ha durat uns cinc minuts. Després el senyor Chapaprieta, preguntat pels periodistes sobre el resultat de la conferència amb el ministre de la Guerra dimissionari, ha dit:

— Perfectament. Per ací ja no he de tornar. Tot està enllestit.

— Heu arribat a un acord?

— Sí, naturalment.

— A quina hora hi haurà Govern?

— Encara no sé si n'hi haurà. Si n'hi ha, espero que serà al migdia.

Ara vaig a casa del senyor Martínez de Velasco.

— ¿Us queden moltes gestions per fer?

— Dues o tres. Crec acabar-les de seguida.

VISITA AL CAP AGRARI

Des de les deu i deu minuts fins a les deu i vint-i-cinc minuts el senyor Chapaprieta ha estat conferenciant amb el cap del partit agrari espanyol, al seu domicili social.

En sortir s'ha limitat a dir:

— Tot marxa bé. Ara vaig a la Presidència.

— ¿Se segueixen amb fortuna les vostres gestions?

— Fins ara, sí.

L'obertura del Parlament

DESDE DE DONAR-SE COMPTE DE LA DIMISSIO DEL GOVERN, S'AIEXCA LA SESSIO

Per raons alienes a la nostra voluntat, en l'edició d'ahir ens fou impossible de publicar l'extracte de la sessió d'obertura del Parlament, de la qual donem la següent redacció:

Madrid, 24. — A les quatre en punt començà la sessió del Congrés. Presideix el primer vice-president de la Cambra, senyor Jiménez Fernáñez.

Oberta la sessió, un secretari llegí primerament l'acord del Govern convocant el Parlament per al dia 24 i després l'acta de la sessió anterior.

A continuació es llegí una comunicació del Govern notificant que aquest es troba en crisi, i que s'avisarà als senyors diputats a domicili per a la pròxima sessió.

S'originà un fort escàndol, i enmig de diversos crits s' aixecà la sessió.

Han concorregut molts radicals i d'esquerra, i molts pocs de la Ceda. En total uns noranta diputats.

Composició del nou Ministeri

Presidència i Finances	Joaquim Chapaprieta (independent)
Estat	Alexandre Lerroux (radical)
Guerra	Josep M. Gil Robles (Ceda)
Marina	Pere Rahola (Lliga)
Governació	Joaquim de Pablo Blanco (radical)
Obres Públiques i Comunicacions	J. Lucía (Ceda)
Instrucció Pública	Joan J. Rocha (radical)
Justícia i Treball	Frederic Salmón (Ceda)
Agricultura, Indústria i Comerç	Josep Martínez de Velasco (agrari)

PROGRAMES INAUGURALS

La premsa publica una enquesta feta entre els nous ministres sobre la seva pròxima labor.

LES DUES CARTERES DEL SENYOR CHAPAPIRIETA

El senyor Chapaprieta ha dit: La meua atenció la dedicaré especialment als problemes del Ministeri de Finances, puix que, si bé ja està fet tot el que es relaciona amb la llei de Restriccions, resten alguns detalls per a perfilar per a la seva aplicació. L'obra que es deriva de l'aplicació de l'esmentada llei no ha de tenir solució de continuïtat, i per això m'he reservat la cartera de Finances. Això no vol dir que hagi de deixar enrera els afers de la Presidència del Consell. Per això dedicaré una part del dia a Finances i una altra a la Presidència.

L'ENIGMA DEL SENYOR LERROUX

— El cap del partit radical escolta amb gest preocupat les preguntes que se li fan amb referència a la seva pròxima tasca al davant del Ministeri d'Estat: resta un instant en silenci i dicta un enigma que, per als qui coneixen les interioritats de la crisi, no deixarà de semblar-los significatiu. El senyor Lerroux puntualitza així la seva resposta: ¿què?

EL PLA DEL SENYOR SALMON

El senyor Salmón ha concretat els seus plans de la següent manera:

— A Sanitat, portar a terme un gran pla de política sanitària. Implantar a Espanya l'assegurament de malaltia i fer una nova llei de Sanitat.

— A Treball, la meua preocupació principal serà intensificar la política contra l'atur.

— A Justícia, aplicar-la estrictament, sempre amb generositat, però sempre també sense vacil·lacions.

EL NOU MINISTERI DE GOVERNACIÓ

El senyor de Pablo Blanco ha dit: Defensa inflexible de l'ordre públic.

EL MINISTRE DE GUERRA

El senyor Gil Robles:

Completar les nostres unitats armades, crear les que exigeixin les necessitats de la nostra defensa, intensificar el voluntariat, fer efectiva la instrucció de tot el contingent, dotar l'exèrcit de material modern i satisfer, en la mesura que sigui possible, les aspiracions morals i materials de l'oficialitat. I tot això sense el més lleu estímul partidista, per tal de fer una gran obra nacional.

EL REPRESENTANT DE LA LLIGA TE UNA ORIENTACIÓ FRANCHAMENT ESPANYOLISTA I NO PORTA CAP DIRECTRIU MÉS O MENYS CATALANISTA

Per la seva banda el senyor Rahola ha dit que estudiarà els problemes existents en el Ministeri de Marina i un cop n'estigui perfectament al corrent resoldrà en conseqüència, segons les necessitats d'Espanya, puix que té el propòsit de realitzar una obra franchament espanyola.

Quant a la política de Catalunya ha dit que actuarà d'acord amb les normes del seu partit. Ha fet remarcar que la Lliga té una orientació franchament espanyolista, i ha desmentit els que diuen que el seu partit duu una directriu més o menys catalanista o separatista, car és primordialment espanyolista. Per això la seva actuació al cap del Ministeri de Marina es desenvoluparà amb vistes a l'interès d'Espanya. És clar que això no està renyit amb l'orientació especial del seu partit a Catalunya, del qual rebra instruccions.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

S'ha fet públic l'informe dirigit pel Comitè dels Cinc al Consell de la S. de N.

Les observacions verbals d'Aloisi constitueixen veritables «contraproposicions»

El Govern d'Etiòpia fa recular 50 quilòmetres les seves tropes i sol·licita que s'envii una Comissió internacional

Ginebra, 25. — L'informe del Comitè dels Cinc al Consell de la Societat de Nacions, que s'ha publicat aquest matí, conté una breu revista dels treballs del Comitè i exposa en termes generals els principis sobre els quals les proposicions del Comitè es basaven. L'informe conté també un resum de les observacions orals que el baró Aloisi féu al senyor Madariaga, les quals consisteixen solament en la crítica de les proposicions del Comitè dels Cinc.

El dit resum té vuit apartats, que consisteixen en:

Primer. — El Comitè dels Cinc no ha pres en consideració les acusacions que es formularen contra les autoritats d'Etiòpia que amb l'incompliment de les obligacions assumides en ingressar a la S. de N. no pot considerar-se digna de continuar pertanyent-hi.

Segon. — El Govern italià demostra que l'imperi del Negus, reduït primerament al país dels anihama, ha pogut eixamplar-se en aquests cinquanta anys amb les conquestes fetes a les regions perifèriques, on no existeix l'autoritat de l'emperador.

Tercer. — Itàlia feia observar que per a evitar que Abissínia molestés els seus veïns convenia sotmetre al seu govern les regions perifèriques, que explotaven sense escrúpols.

Quart. — Que Itàlia veu en Etiòpia el seu enemic personal més perillós, i per consegüent el control internacional per a portar a Etiòpia a un grau de civilització més elevat no pot considerar-se com una solució.

Cinquè. — El cas d'Etiòpia no pot resoldre's amb l'aplicació dels mitjans que assenyalava el Pacte de la S. de N. perquè en ell no es preveu el cas de països que són indignes de continuar participant-hi.

Sisè. — El Mandat és una institució que s'acosta a la solució d'Itàlia, però el Comitè dels Cinc no ha votat aquesta línia de conducta fonamentant-se en la idea de l'assistència col·lectiva. El Comitè dels Cinc preveu la tramesa d'especialistes estrangers, però ja n'hi ha massa, d'especialistes, el resultat dels quals ha estat augmentar la potencialitat de l'exèrcit etiòpic d'una manera per-

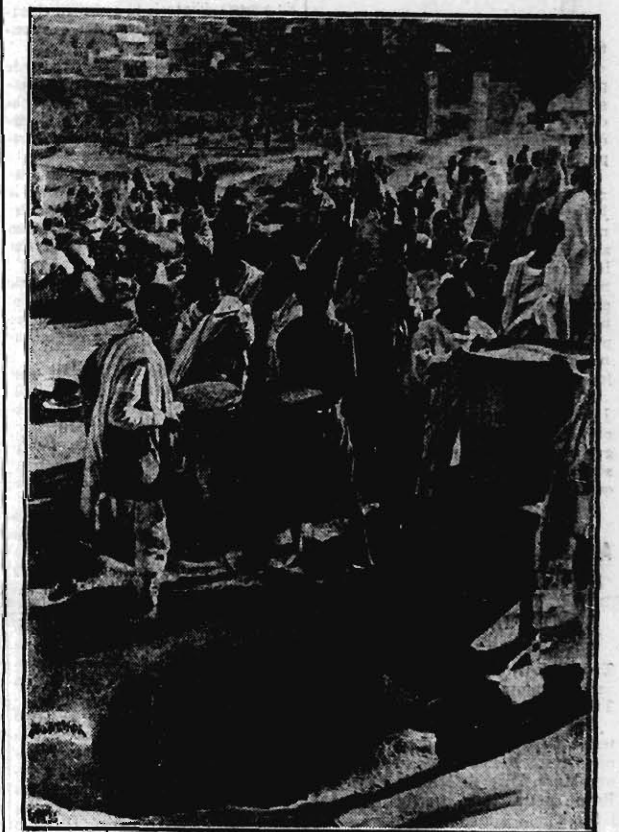
llosa per als seus veïns. Aquesta solució era tant més greu que en les proposicions del Comitè dels Cinc l'organització de l'exèrcit queda fora de control, malgrat que en assumptes de menor importància se simej Etiòpia sota el control.

Setè. — No s'han tingut en compte les raons italianes fonamentades sobre les dades històriques, la necessitat de defensar les seves colònies i la seva missió a l'Àfrica. Itàlia s'oposa a tota sortida a la mar que es concedís a Etiòpia per mitjà de cessions territorials a la costa so-

malí, i no s'ha tingut tampoc en compte l'aspiració reconeguda a Itàlia pel Tractat de 1906, sobre la unitat territorial entre Eritrea i la Somàlia italiana a l'oest d'Addis Abeba.

Vuitè. — Itàlia pren nota de les disposicions amistoses de França i Anglaterra reconeixent els interessos especials d'Itàlia, o per la realització pràctica dels quals se subordina a acords italo-etíopics, que ja des d'ara Itàlia creu que Etiòpia és incapaç de complir ni respectar. — Fabra.

(Passa a la pàgina 7, col. 1)

CAL ESSER PREVISORS

i per a no patir fam en cas de guerra, els soldats etiòpics, per disposició del govern, construeixen nombrosos sitges, on enterraran tota mena de llegums

Cròniques d'Abissínia

Abissínia compta amb més homes que fusells

per SIR PERCIVAL PHILLIPS
Corresponsal especial de LA PUBLICITAT

Addis Abeba. — Dimarts.

Fins a les sis d'aquest vespre havien passat quaranta-vuit hores sense ploure, fent que la gent es preguntés si l'estació seca no havia arribat prematurament. L'aire és més calent i el sol ha brillat en un cel ras.

No és certa la concessió d'una amnistia general

Avui l'emperador ha ensenyat als membres del cos diplomàtic, entre ells el ministre italià, comte Vincí, un nou model de presó que ha estat construït a tres milles fora de la ciutat.

El superintendent de la presó i el governador militar d'Addis Abeba han desmentit energicament les notícies tramessades des de Londres, segons les quals l'emperador havia promès una amnistia general a condició que els presos s'incorporessin a l'exèrcit.

"No tenim necessitat de criminals per a lluitar en les nostres combats", m'ha dit el governador militar. "La veritat és que tenim actualment molts més homes que fusells. L'únic fonament d'aquestes notícies és una recollida general que es féu ara fa tres setmanes de tots els desvagats i vagabunds de la capital, que varen ésser enviats a ajudar l'exèrcit, segons les seves diverses capacitats.

L'obertura de la nova presó coincideix amb les converses de Ginebra i és una prova típica de l'ansietat de l'emperador per sortir al pas de les crítiques que es fan a l'estranger.

Els consols italians es van retirant

La Legació italiana ha sabut avui que el consol a Gondar i al seu personal, al nord del llac Tana, que havien estat deturats per la inundació deguda a les pluges, sortiran demà pel viatge que ha de durar deu dies.

Els funcionaris consulars de Debra Markos, a uns cent milles, al nord-oest de la capital, estan ara en camí cap a Addis Abeba. Han de trobar-se ací el primer d'octubre, a menys que siguin aturats pel Nil Blau.

El consol de Makale, a uns 75 milles de la frontera d'Eritrea, ha ajeunat la marxa esperant l'arribada d'ordres oficials tramessats pel Govern ací, perquè siguin alliberats els servents somalis que estan detinguts ací per les autoritats locals.

(Passa a la pàgina 7, col. 4)

El financer americà Léo Chertok.

Tribunals i jutjats

CAUSES VISTES AHIR

Secció primera. — Es veié una causa contra Alexandre Rivera Mercader, que essent cobrador d'una germandat i falsificant la firma del seu comptador s'apropià d'unes quatre mil pessetes. La pena sol·licitada pel fiscal ha estat de tres anys de presó.

Secció segona. — Acusat d'un delicte de tinença d'efectes per al robatori ocup del banquet Miquel Santamaria Visa, per al qual el fiscal demana la pena d'un any i un dia i l'aplicació de la Llei de Vagabundatge.

Secció tercera. — A porta tancada es veié una causa contra Joan Eloi Ruiz Garcia per escàndol públic. El fiscal retirà l'acusació que sostenia.

Secció quarta. — Començà ahir en aquesta secció una causa per falsificar i estafar, contra Vicenç Giral i Carles Torralba, assenyalada per a quatre dies.

S'acusa els processats d'haver emès unes obligacions de la Compañía Otto Striberger. Aquest individu també és processat i declarat en rebeldia. Per aquest procediment, sense cap responsabilitat, feren diverses estafes. La majoria són veïns de Sabadell.

En la sessió d'ahir s'interrogà els processats. Aquests negaren la seva participació en el fet. Digueren que el fet era de caràcter purament comercial i que no feien res més que el que els ordenava el senyor Striberger.

La sessió es suspengué per continuar-la avui i dies successius.

VARIA

Pel jutjat número nou s'ha dictat aut de processament contra Francesc de P. Sagrera, acusat d'estafa per valor de deu mil pessetes i falsedat en una escriptura de préstec de sis mil pessetes. Per un delicte d'aquesta mena també és processat per jutjat número tres.

* Guillem López i Josefa Piarzo han presentat una denúncia al jutjat en la qual expliquen que durant molts anys han viscut juntes amb Emilia Baiget. Aquesta senyora les havia nomenades hereteres. Entremitg s'interposà un home que s'emportà Emilia amb ell. El mes aquesta morí, a conseqüència, segons suposen, d'un emmetzinament. Les denúncies demanen que s'aclearixin les causes de la mort.

* Ha estat posat a disposició del jutjat l'ex-ferroviari Francesc Espars Lamey, el qual en ésser detingut portava unes pastilles que, segons sembla, serveixen per a fabricar líquids inflamables.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Menor quantia: Tir Nacional d'Espanya contra Salvador Ventosa. Menor quantia: Joan Tugues contra Enric Samaniego.

Sala segona. — Major quantia: Caterina Oliver Manteón contra Leonor Ortega Pecino i Josep Maria Junoy Muns. Divorci: Mirale Fontseré Royo contra Josep Garriga Borrás i fiscal.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per atemptat, contra Enric Navarro i Francesc Carillo. Un oral per tinença d'utensilis per al robatori, contra Ferran Garcia.

Secció segona. — Tres orals per furt, lesions i estafa, contra Angel Ortega i un altre, Joan Tell i Francesc Nicolau. Dos orals per estafa i homicidi, contra Josep Molins i Jaume Alemany, respectivament.

Secció tercera. — Dos orals, per furt, contra Carles Medina i Maria Pérez. Un oral per furt, contra Lluís Carros.

Secció quarta. — Continuació del judici oral per estafa contra Enric Giral i altres.

NOTICIES SOLTES

Protesta. — La Junta del Sindicat i de la Unió de Conductors de Carretilles del Port de Barcelona ens han tramès, amb prec de publicació, un document protestant de l'actuació que segueix el gerent de la casa Electrific. Trucs amb ells, per tal de defugir uns compromisos d'ordre econòmic contra el Jurat Mixt.

Una queixa. — Ens ha visitat un grup de veïns del districte V.ª per pregar-nos que eridem l'atenció de qui correspongui sobre la desconsideració amb què són tractades, per part de l'empleat encarregat de la tramitació de certificats i instàncies provinents dels delegats de barri, les persones que es veuen obligades a anar a la Delegació municipal d'aquell districte.

COLMADOS SIMÓ

Salmerón, 54 - Avinyó, 16 - P. de Gràcia, 75 (cantonada a Mallorca) - Corts Catalanes, 682

Posem a coneixement dels nostres clients que a partir del proper mes d'octubre els envasos dels nostres olis portaran el nostre tap especial sistema patentat, per a així evitar que comerciants desaprensius puguin tornar a omplir-los.

Olis purs d'oliva, de l'Urgell i Baix Aragó

La cua del sis d'octubre

Consell de guerra pels fets d'Horta de Sant Joan

El fiscal demana penes de quinze i dotze anys - El defensor l'absolució - La sentència no es coneixarà fins que l'aprovara el general de Divisió

A la Biblioteca de la caserna de la Divisió tingué lloc un consell de guerra pels fets de Sant Joan d'Horta. Els processats són: el cap del Sumament a aquesta població, Joaquim Mascardo Ferrer; l'ex-jutge municipal senyor Salvador Grau Cortés; el jutge suplent senyor Joan Clua i Desseguer; els veïns Salvador Sabater Carro, Joan Beltrán, Joan Fortuny Llobet, Miquel Boidó Aldida, Ramon Valls Andreu, Angel Altes Carro, Salvador Carro Sanchez, Domènec Sancho Martinez, Miquel Mulet Mascardo, Domènec Sancho Torner, Joan Cortés Massapega, Antoni Ferrers Gil, Francesc Omedes Gran, Miquel Urquijo Ardillas i Ramon Farrás Baldó.

Després, figuren com a processats en rebeldia Josep Roig Galindo i Ramon Roig Galindo, que morí.

Fou llegit l'apuntament. Segons es desprèn d'aquest, el 6 d'octubre es formà un Comitè revolucionari. El componien els processats Mascardo, Sabater, Ramon Roig (fill), Serra, Farrás, Omedes i Fortuny. Es dirigiren a l'Ajuntament i tots signaren una acta en la qual es feia la destitució i la incassació. En aquesta diligència hi assistiren el jutge municipal i el jutge suplent, que també estan processats.

A l'Alcaldia hi havia un sergent de la guàrdia civil. Oposà alguna resistència i fou tancat en una habitació. Segons la seva declaració, Salvador Sabater fou qui l'intimà i Joaquim Mascardo el que el desarmà.

Els altres processats s'incutaren d'armes i radior. S'incutaren també de la Central telefònica. Posaren barricades a les carreteres. I per fi publicaren un ban fent la declaració de l'Estat Català.

Un grup anà a casa del farmacèutic per incassat-se d'un aparell de ràdio. El farmacèutic oposà resistència, i un del grup disparà un tret a conseqüència del qual va morir.

El processat Boidó està inculpat també de disparar contra la guàrdia civil. També es diu que s'oposà a que el metge auxiliés el farmacèutic ferit.

El fiscal llegí el seu informe. Demana per als processats Grau, Clua i Sanchez la pena de quinze anys. Per als altres remana dotze anys de reclusió.

Els dos defensors demanaren l'absolució, per manca de proves per a la condemna.

A dos quarts de quatre de la tarda es va reprendre el Consell. L'últim defensor informà, i, com els seus companys, demanà l'absolució dels seus patrocinats.

A dos quarts d'onze de la nit, després de sis hores i mitja de deliberació, acabà el consell de guerra contra els vint-i-tres processats.

Es condemna a dotze anys de presó els processats Joaquim Mascardo, Salvador Sabater, Joan Fortuny, Manuel Boidó, Francesc Omedes i Ramon Farrás.

A deu anys de presó major Joan Sanchez, Salvador Serrat, Joan Ferrers, Mamel Gil, Salvador Carro, Domènec Sancho Torner.

A nou anys, Salvador Grau; a set, Marian Ferrers i Domènec Sancho Martinez; a sis anys i un dia, Jaume Páez, Ramon Valls, Angel Altes, Joan Cortés, Antoni Farrás i Miquel Urquijo.

S'absol lliurement Joan Clua i Miquel Mulet.

Com sigui que la pena és superior a tres anys, els processats ingressaren a la Presó Cellular per a complir la condemna. Tots ells estaven en llibertat provisional.

La sentència no serà ferma fins que l'aprovi el general de la Divisió.

Mosaics Escofet
BONDA UNIVERSITAT 20

Una denúncia

Per una personalitat d'aquesta capital s'ha denunciat el fet que en anar a treure les cèdules a l'oficina que correspon a la part dreta de l'exemplar, l'encarregat de l'expedició l'obligà que trasgüés la cèdula del pare del denunciant, el qual morí fa algun temps.

De res no serví que se li mostrés el certificat del jutjat, segons el qual es dona compte de la mort del pare del denunciant.

L'encarregat contestà que o treia aquesta cèdula, estigués mort o no, o no en donava cap més.

Turisme. - Itinerari 40
Excursió a la Noguera i Vall d'Ager. Total 400 quilòmetres

Distàncies:	Barcelona - Martorell - Igualada - Cervera	100 Km.
	Cervera - Tàrraga - Vilagrasa (entroncament amb la carretera de Balaguer) ...	13 "
	Vilagrasa - Anglesola - Balaguer ...	30 "
	Balaguer - Monestir de Bellpuig de les Avellanes ...	16 "
	Bellpuig de les Avellanes - Ager ...	20 "
	Ager - Estret dels Terradets - Tremp ...	33 "
	Tremp - Barcelona (per Comiois, Artesa de Segre, Agramunt i Cervera) ...	100 "
		402 Km.

Excursions complementàries:

Balaguer a la presa de Camarasa (anar i tornar) ...	37 Km.
Balaguer a Castelló de Farfanya (anar i tornar) ...	20 "
De la carretera general a la Guàrdia i Santa Lúcia (Mura) anar i tornar ...	11 "

Itinerari:

Surtim de Barcelona per Pedralbes i el pont d'Esplugues, on agafem de dret la carretera de Madrid, en pedrada fins a Molins de Rei i asfaltada després. Passem per Martorell i Espadreguera, enfillem les costes dels Brucs i baixem a Igualada per tornar a pujar fins al coll de la Panadella, que recorrem fins a Cervera, on deixem l'altiplà per baixar, en onze quilòmetres, a Tàrraga, porta del Pla d'Urgell en l'estensió depressiva central catalana. Amb 3 quilòmetres més arribem a Vilagrasa, on deixem la carretera de Madrid i trencuem a la dreta per un estret carrer, tot ell de velles cases amb boniques portalades, on hi ha també l'església parroquial, de bellíssima portada romànica. Per aquest carrer desemboquem a la carretera de Balaguer.

(Descripció detallada del camí fins aquí, vegeu l'itinerari núm. XXI publicat el 28 de març últim a LA PUBLICITAT.)

Aquesta carretera de Balaguer és allò que se'n diu una botifarra recta formidable que no s'acaba mai i que donaria gust de correr-la si no fos que cal anar amb compte perquè a trossos és molt picada i polsosa; és d'una bona amplada, ombrejada d'arbres vells i corre planera travessant d'ample a ample tota la part alta del Pla d'Urgell. Passa per Anglesola, de velles cases senyorials, Tàrraga i Fuliola, deixa a dreta i esquerra una sèrie d'enclavaments, i set quilòmetres després de Belloc, entronca amb la carretera de Lleida a Puigcerdà. Un pas a nivell, un pont gòtic sobre el riu Segre i som a:

BALAGUER (215 metres d'altitud). Antiga capital de l'històric Comtat d'Urgell, és avui la capital de la comarca anomenada la Noguera, que s'estén des de les riberes del Segre i Noguera Ribagorçana, en els confins d'Aragó. Plena de caràcter i curulla de records del passat, la població s'apilota en estreta franja formant carrers estrets i costeruts, no massa nets, val a dir-ho, i amb la seva immensa plaça del Mercadal, tota porticada, de proporcions desconuents, sens dubte la més gran de Catalunya. Val la pena de visitar: l'església romànica de Sant Salvador, antiga mesquita àrab, molt desfigurada i empassada de guixos; conserva a l'altar major un granídic retaule del segle XVI. L'església de Sant Crist, on es venera la famosa imatge coneguda arreu pel Sant Crist de Balaguer; conserva, de més a més, una talla del segle XIII, policromada, de la Verge d'Almàia i un portal romànic de la primitiva església. L'església del Miracle, que guarda la imatge de la patrona de la vila, la imatge romànica d'alabastre policromada i un bell retaule del segle XIV. A l'altra cantó del pont hi ha el Convent de Sant Domènec, de freres franciscans, on es pot admirar el magnífic claustre gòtic que diuen si és procedent del castell, avui desmantellat, dels comtes d'Urgell. (En aquest claustre només hi deixen entrar els homes, però, demanant-ho, obren una porta del carrer per on hi poden treure el nas les dones.) La parròquia de Sant Josep, barroca per dintre i per fora, amb alguns altars gòtics procedents de l'església de Santa Maria. Dalt

del tossal que domina la vila i la seva horta, al costat dels pans de muralla que encara s'aguanten drets, s'aixeca l'església de Santa Maria, notable exemplar de l'art gòtic, d'elencables proporcions; vegeu la curiosa escala del campanar, d'enginyosa construcció. A cosa d'una hora de Balaguer, en ple camp, hi ha l'església abandonada de l'antic monestir de les Francesques, de l'època de transició del romànic al gòtic.

Des de Balaguer, agafant la carretera de Tàrraga de Llitera, podem anar i tornar en 20 quilòmetres al poble de Castelló de Farfanya (370 m. d'altitud), antiga residència d'estiu dels Comtes d'Urgell. Pintoresc conjunt de fortificacions, restes d'un castell i església de Santa Maria, bell exemplar gòtic, on són dignes d'admirar la portalada i valuosos retaules de pedra.

Una altra de les excursions a fer des de Balaguer és anar a Camarasa (250 m. altitud), sota l'aspra i seca serra del Montroig, fins a les instal·lacions hidroelèctriques de la "Canadencia", que la companyia deixa visitar sota certes restriccions. Sobre tot, val la pena de veure la fenomenal resclosa, la més gran d'Europa, que aguantava les aigües del Noguera Pallaresa, formant un embassament de més de 20 quilòmetres al llarg, que arriba fins al pas dels Terradets; recomanem, si s'obté el permís d'utilitzar el canal de la Companyia, de fer una excursió per l'embassament. La jornada a Balaguer es pot efectuar per Sant Llorenç del Montgai i Gorp. Total: 37 quilòmetres.

Continuem l'itinerari. A la sortida de Balaguer deixem a la dreta, la carretera de Sant Llorenç de Montgai i Camarasa i agafem de dret la carretera d'Ager, que, després de quatre revolts en pujada, s'enfila suauement de cara a la muntanya i d'esquerra al pla d'Urgell, per entre creus i suaus conies treballades. En el quilòmetre 10 s'acaba l'asfaltat; poc després deixem, a l'esquerra, la carretera que puja a Os de Balaguer, on hi ha l'Ermida de Ciervoles; i tres quilòmetres després trobem, a la dreta, l'enclavament de:

MONESTIR DE BELLPUIG DE LES AVELLANES o de Santa Maria, fundat a començaments del segle XII, avui seminari de PP. Maristes. Els claustres, restaurats amb molt d'encert, són d'un romànic molt primitiu, sense ornamentació, i l'església gòtica no té altre interès que la portalada i l'absis; els famosos sepulcres, on es feien enterrar els Comtes d'Urgell, fa anys que volaren a l'estranger. El monestir queda situat en un oasi de fonts, d'arbres i jardins, que són una delícia.

Continuem carretera amunt, per entre camps i rouredes. Al cap de quatre quilòmetres deixem, a la dreta, la carretera de Santa Linya, i pocs metres després passem pel poble de les Avellanes: ens enfillem muntanya amunt, per uns immensos camps de coscoll, talment com si el paisatge fos pelat al zero. Al cap de 10 quilòmetres arribem dalt el coll, on se'n destaca de cop i volta una magnífica panoràmica sobre el formidable murallat del Montsec, Centrals d'Ares i la Vall d'Ager. La carretera baixa revolant per dintre un bosc de roures i alciners, i a 6 quilòmetres del

coll arribem a la vila d'Ager (es pot anar amb el cotxe fins a la plaça).

AGER (800 metres altitud) la vella o la vetusta, de carrers irregulars i pintorescos arrebegats al vessant d'un turó que s'aixeca al bell mig de la vila, coronat per les despulls del que fou gloriosa Col·legiata de Sant Pere d'Ager. Fa pena veure l'estat deplorable en què es troben actualment aquestes ruïnes, que en un temps la Mancomunitat de Catalunya intentà restaurar; no obstant, encara fa impressionar la vista de conjunt d'aquestes parets decrepites de les quals sobresurt l'esvelt i curiós campanar d'espadanya, tot plegat recollit dintre un recinte emmurallat; queden en peu una ala del claustre gòtic, la cripta i l'absis central on encara es veuen vestigis de les pintures que el decoraven.

A l'església parroquial es guarda un notable sarcòfag romà que serveix de pica i diversos objectes d'interès procedents de la Col·legiata.

Al peu del Montsec, al començament de les cingleres, s'aixeca el santuari de la Verge de Pedra i de la Verge de Colobó on es veneren dues belles imatges gòtiques (hi ha hostia i aigües).

Tornem a la carretera i continuem amunt en direcció a Tremp. El paisatge és sec i la muntanya aspra, però tot plegat produeix una eufòria de grandiositat que aplega. A vuit quilòmetres escassos d'Ager deixem a l'esquerra la carretera de l'Ametlla, i per la dreta veiem la Baronia de Sant Hòisme com treu el cap pel darrera les penyes.

Dos quilòmetres després trobem a la dreta un curt ramal i un pont sobre l'embassament del Noguera, des d'on es pot anar a peu a la Baronia de Sant Hòisme i al poble d'Osonès mig submergit dintre l'aigua.

D'ací en amunt ja no deixem el riu, que seguim ades per la dreta, ades per l'esquerra, i ens anem ficant dintre l'engorjat del Pas dels Terradets, que ofereix uns meravellosos perspectives d'esqueix exercidor i parets tallades a pic. A deu quilòmetres de l'enclavament de l'Ametlla travessam el riu per sobre la part d'un barratge a l'indret d'una central elèctrica; és impressionant de veure el salt fantàstic i la força que porten les aigües d'aquest barratge quan les corrents són obertes. La carretera passa un bon tros de foradada dintre la roca amb galeries obertes sobre el riu. Poc després deixem a la dreta la carretera de Llimiana, travessant novament el riu per un pont i entrem a la Conca de Tremp.

A cinc quilòmetres i mig d'aquest últim pont, trobem a l'esquerra la carretera que, en un quilòmetre set-cents metres puja al poble de la Guàrdia i que en uns quatre quilòmetres més porta fins a l'agregat de Santa Lúcia. D'on es pot fer l'excursió a peu, en uns quaranta-cinc minuts, a Collmorit i a Mur (el famós castell i l'església d'on foren extretes aquelles famoses pintures murals que anaren a parar al museu de Boston).

De l'enclavament de la Guàrdia a Tremp ja només queden nou quilòmetres, i de Tremp a Barcelona el camí més curt és per la collada de Comiois, Artesa de Segre, Agramunt, Cervera, etcètera.

BENZINA, AIRE I LUBRIFICANTS.—Pedralbes, Esplugues, Sant Feliu de Llobregat, Molins de Rei, Quatre Camins, Martorell, Espadreguera, Igualada, la Panadella, Cervera, Tàrraga, Fuliola, Balaguer, Ager, Tremp, Isona, Artesa de Segre, Agramunt, etc.

HOTELS.—A Balaguer: Hotel la Palma i Fonda Espanya. A Tremp: Hotel Segle XX i Hotel Farga.

OBSERVACIONS.— El present itinerari es pot seguir en un dia i mig anant a dormir a Balaguer o bé seguint-lo a la inversa, anant a dormir a Tremp. D'aquesta última manera la jornada següent s'escurça cinquanta quilòmetres. Si a més es volen fer les excursions complementàries: resclosa de Camarasa i Mur, cal comptar almenys amb mig dia de més.

E. AMETLLER

Una nota de la Prefectura de Policia

Diu que les associacions professionals clausurades podran obrir per a gestionar la inscripció en el cens electoral social

A la Prefectura Superior de Policia han facilitat la nota següent:

"Esta División, para dar cumplimiento a la disposición del ministerio de la Gobernación de 25 de julio último, conforme al decreto del ministerio de Trabajo, fecha 10 del mismo mes, que por lo que se refiere a la ex-provincia de Barcelona, las Asociaciones profesionales sujetas a la ley de 8 de abril de 1932, que estuvieran clausuradas por orden gubernativa, no suspendidas ni disueltas por la autoridad judicial, pueden ser abiertas siempre que lo soliciten de la autoridad, por el tiempo estrictamente necesario para recoger la documentación que les sea indispensable para solicitar su inscripción en el censo electoral social. Las instancias deben dirigirse al general de esta Cuarta División."

Cap a fer de ministre... de Marina

El Sr. Rahola a Madrid

En l'express d'ahir a la nit sortí cap a Madrid el senyor Pere Rahola.

El tinent coronel senyor Martínez Peñañver, jutge permanent de causes, estigué ahir al carrer de la Riera número 37, per tal de practicar una inspecció ocular amb motiu de l'atracament comès el dia 30 d'agost a uns dependents d'una fabrica de metallisteria.

En l'edició d'ahir, per causes alienes a la nostra voluntat no ens fou possible de donar la notícia d'haver-se iniciat les diligències. Com sigui que la nostra informació coincidís perfectament amb la que publica "La Vanguardia", ens prenem la llibertat de copiar la d'aquest col·lega:

"Se han iniciado las diligencias con motivo del robo de que fueron víctimas en la calle de la Riera, el día 30 de agosto, José Borrás y Francisco Boix, de siete mil pesetas que llevaban procedentes de un Banco para el pago de los jornales y semanales de una fabrica de metalisteria en la misma calle."

Como se recordará, dos desconocidos esperaron la llegada de estos dos dependientes y los encerraron en el principal de la misma casa, que estaba por alquilar, robándoles el dinero y dándose a la fuga."

La multa al 'Be Negro'

Per la Prefectura de Policia s'ha ordenat al jutjat de guàrdia que per la via d'apremi es procedeixi al cobrament de la multa de cinc mil pessetes que fou imposada al director de "El Be Negro", senyor Josep Maria Planes.

Viatges La Publicitat

Dia 29 de setembre -- Excursió en autocar a les Dens de Mediona

Itinerari: Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Martorell, Castellví de Rosanes, Gelida, visita al castell (esmorzar a la font Canillepes), Subirats, Sant Sadurn d'Noya (visita a una de les importants caves de xampany), Terrassa, Sant Pere de Riudecorts, Sant Quint de Mediona (dinar): les Dens, Capellades, Viladonga, Pineda, Masquefa, Martorell, Barcelona.

Sortida a dos quarts de vuit del matí. Tornada a cluit a les nou del vespre.

Prou del solent: 13 pessetes

Demaneu detalls d'aquestes excursions a Viatges LA PUBLICITAT

D'interès per als excursionistes

Mai no serà prou recomanat l'ús del botiquí. La majoria dels esportistes oblidem sovint la petita càrrega, i de vegades en paguen les conseqüències. Especialment als excursionistes, que es troben lluny d'assistència mèdica, és convé prevenir-los contra les conseqüències de probables contusions que, en el moment de rebre-les, més que pensar en la gravetat del mal, cal reduir la inflamació i alleujar immediatament el dolor per poder traslladar comodament el lesionat fins a un centre urbà.

Als excursionistes que no ens puguin proveir d'un botiquí cal recomanar-los que portin una embrocació que tinguin els ingredients i embrocacions tenen el defecte de no ésser prou pràctics, perquè, per ésser líquids, era indispensable haver de portar una ampolla.

Per tal de salvar aquest inconvenient dels líquids és va crear el LAPIZ TERMOSAN. És un tub senzill que es pot portar a l'anell i tan net que no es con-

Notes de Cartagena

(Del nostre corresponent)

Aquesta setmana ha desfilat molta gent per aquest penal i pel castell de San Julián per tal de saludar els senyors Esteve, Gassol, Barrera, Mestre i Farrás. Potser ha estat la setmana que n'ha desfilat més.

Com a signe demostratiu del nombre de persones que acudiren al locutori cal consignar que alguns dies de visita, feien, per precis establir dos torns, llevat de diumenge, ja que, davant l'aglomeració de catalans i cartageners de tots els Partits polítics d'Esquerra i organitzacions obreres que volien saludar-los la Direcció es veié precisada a establir quatre torns de vint persones cada un, en uns dels quals passaren tots els catalans, i en els altres els visitants de Cartagena i d'aquesta feia.

Al cronista li fou materialment impossible poder prendre nota dels noms de tots els concurrents, ja que es veié obligat a atendre els que amb tant d'entusiasme pregaven que fossin presents a aquestes penes. Per aquesta raó prego als senyors que no figuren en la present crònica com a visitants que perdonin aquesta negligència, puix que li fou impossible poder anotar-los tots. Entre els que recordo haver saludat figuren els següents senyors: Joan Sorribes Bracons, advocat; senyor Montserrat Colomer de Sorribes; senyor Nonito Sorribes Riera, Joan Zarza Garcia; Josep Company, diputat del Parlament Català; Manuel Companys, administrador de "La Humanitat"; Josep Maria Macip, director de "La Humanitat"; Joan March Miró, Antoni Estrada payas, Francesc Pou Vila, Joan Farrús Mora, Jaume Feliu Canals, Josep Vilasalo, Esteller, Roman Larrosa, Jaume Riola Trullols, Silvestre Saut, Eduard Juani, Leandre Sancho, Joan Llonch, Joaquim Ferrer, Josep Ferrer Alvaró, Jaume Vilaplana i senyora, Pinyol, Rives Descal, i alguns altres que lamento no recordar. També els han visitat de Cartagena els següents senyors: Mateu Egea, Andreu Pardo, Ramon Navarro Vives, ex-diputat de les Constitucions; Juli Cascio, Domènec Cegarra, Eduard de Haro, Ramon Vidal, Joan Martínez Barcelona, Enric Gallego, Ramon Minguel, A. Ferrándiz, Josep Beas Garcia, Jaume Beas Garcia, Joan Pérez Paterna, Rafael Sánchez, Lluís Martínez Garcia, Salvador Martínez Garcia, Mateu Sánchez, Francesc Ortúega, Ramon Morales, Eduard Pardo, Artur Arévalo Josep Terol i molts d'altres.

L'estat de salut i ànim d'aquests senyors és excel·lent. No els falta res, ja que, com en setmanes anteriors, he de consignar que han rebut infinitat d'obsequis dels seus paisans i amics d'aquesta.

JOSEP LOPEZ GALLEGO

A l'Audiència

El Sr. Eduard Alonso prengué possessió del seu nou càrrec

Al saló de Plens de l'Audiència, amb el ceremonial de costum, tingué lloc ahir la presa de possessió del nou president d'aquesta Audiència Territorial, senyor Eduard Alonso i Alonso.

Assistiren a l'acte tots els magistrats, jutges, fiscals, secretaris, relators i els col·legis d'Advocats, de Procuradors, de notaris i tots aquells que tenen relació amb el Poder Judicial.

El president accidental, senyor Pomares, llegí la lectura del decret en el qual es nomena president el senyor Alonso. Seguidament li donà possessió del càrrec, i el senyor Alonso el va prometre. Després marxà a fer les visites protocolàries.

IV

La fa entrar en una sala: al volt d'una taula, coberta d'un drap verd, hi ha drets molts senyors. Mentrestant les seves companyes havien estat introduïdes a presència del rei. Lluïseta Chabry prengué per paraula, o, més ben dit, respongué barbotejant a les preguntes que li féu Lluís XVI. Li parlà amb molta bondat; li preguntà "si volia cap mal a la reina". La noia respongué que no; però estava tement l'aterroritzada de la seva audàcia que va sentir que les cames se li segaven, i perdé el coneixement. Sa Majestat li va fer portar una copa de vi "en un vas d'or". Va reprendre els sentits; el rei la reconfortà amb paraules afables i ella tornà a trobar al pati enlluernada de tot el que havia vist. Un gran disgust l'esperava. La multitud, en veure-la parèixer i en sentir contar el bonnadau acolliment que li havia donat, havia fet un fort furor. Les dones cridaven:

De les Terres Catalanes

GIRONA

Suspensió d'un contenciós-administratiu: Recurs de cassació: Exposició de pintures

Girona, 25. — Ha estat suspesa, a petició de l'advocat recurrent, la vista del contenciós-administratiu interposat per les Escoles Pies d'Olot contra l'acord d'aquell Ajuntament en el qual rescindia el contracte que obligava a pagar deu mil pessetes anuals com a subvenció a les seves escoles, del qual donaven compte en l'edició d'ahir.

No s'ha assenyalat el dia que se celebraria.

Ha estat presentat un recurs de cassació, davant el Tribunal Suprem, contra la sentència d'aquesta Audiència condemnant Ramon Forques, de Ribes de Freser, a dotze anys i deu mesos de presó, per tinença de municions arran dels fets del 6 d'octubre.

Defensarà el recurs l'advocat senyor Eduard Barriobero.

Es molt visitada l'exposició de pintura que l'artista olotí senyor Bernad ha obert a la Casa de Cultura de Santa Coloma de Farners.

S'ha anunciat a la nostra ciutat un recital de guitarra a càrrec del conegut guitarrista Pepe Hurtado.

MANRESA

Detenció: Donatiu benèfic

Exàmens: Vària.

Per l'autoritat governativa ha estat detingut el veí de Fonollosa Joan

BANQUETS

Restaurant Miramar

Garriga i Mercadal. Sembla que aquesta detenció està relacionada amb un incendi ocorregut darrerament en aquell poble.

Dintre de pocs dies apareixerà a la nostra ciutat un setmanari esportiu que es titularà "Crònica d'Esports". Es espera amb interès la seva publicació.

Ha estat lliurada a l'Hospital d'aquesta ciutat la quantitat de 107 pessetes, producte net del festival que a profit d'aquell benèfic establiment se celebrà a la plaça Monumental.

Aquesta setmana es reunirà la Comissió gestora de govern municipal, per tractar de diversos afers de tràmit.

A l'Institut de segona ensenyança han començat els exàmens d'ingrés a aquell centre i a continuació tindràn lloc els altres exàmens per ordre de cursos.

Per la guàrdia municipal fou detingut un individu anomenat Piñero, que fou trobat embriac a la via pública.

Revista de Premsa

El darrer dia de crisi

LA HUMANITAT

Cren que els escaraballs que davant la crisi actual han fet les dretes davant dels que demanen la dissolució de les Corts, són insincers. Demostren la insuficient adaptació d'Espanya al règim parlamentari, ultra la por que les dretes tenen a perdre les eleccions.

Es ben estrany, des del punt de mira democràtic, l'horror a les eleccions, les quals no són altra cosa sinó la consulta de la voluntat popular. Dins el règim de democràcia autèntica no s'efectuen un cop d'Estat, ans representen un recurs constitucional; no són una follia, ans proven la salut i el seny d'un poble; no promouen cap gran discòrdia, ans resolten legalment i pacíficament les discòrdies que hi hagi; no porten a la guerra civil, ans l'eviten.

Una gent que tremoli, més o menys fingidament, davant l'eventualitat d'unes eleccions, demostra que no s'ha assimilat les essències de la democràcia. La veritat és que en els Estats on és fàcil, constitucionalment, de dissoldre les Corts, la dissolució s'utilitza amb freqüència per a resoldre els conflictes polítics mitjançant l'arbitratge del poble.

Així les eleccions serveixen, no pas per a provocar tempestats, ans per a evitar-les o allunyar-les. Certs polítics que ara parlen dels greus perills de la dissolució de les Corts i de les eleccions subsegüents, no es recorden ja que ells mateixos preconcitaven l'any 1930 i 1931 la celebració d'eleccions per tal de resoldre el problema explosiu que deixà la dictadura de Primo de Rivera?

Quin és el fonament jurídic i polític de la facultat dissolutoria? És la creença que el Parlament no representa en un moment donat la voluntat popular, o bé hi el dubte, que la representa, i no és precisament aquest el cas — més en la primera forma que en la segona — que avui veiem a Espanya?

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Quin és el fonament jurídic i polític de la facultat dissolutoria? És la creença que el Parlament no representa en un moment donat la voluntat popular, o bé hi el dubte, que la representa, i no és precisament aquest el cas — més en la primera forma que en la segona — que avui veiem a Espanya?

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

Unes eleccions sinceres i netes, fetes enmig de la normalitat constitucional, no poden ésser un cop d'Estat, ni una follia, ni un intent de discòrdia i guerra civil. Unes eleccions d'aquesta mena són, al contrari, l'únic recurs legal per a encarrilar pels camins constitucionals i democràtics la segona República espanyola.

que ja ha sofert alguns dolorosos des-

carrilaments.

Es dels que amb més escaraballs rebuïa la possibilitat d'unes eleccions legislatives.

"No parlem ja del perill d'unes noves eleccions. Entenem-nos: del perill que l'agitació forçada de l'opinió pública representaria. Tal com estan les coses, ens permetriem d'augurar per a les dretes una nova victòria, probablement més esclatant que l'anterior. Les esquerres, desprestigiades, dividides, desorganitzades, no podrien contrarestar pas l'embranzida que mou les dretes, que frisen per reparar el mal que el Govern de les esquerres causà des de 1931. Però aquesta victòria de les dretes, a canvi de què vindria?

Es un deure de tot ciutadà lliurar aspiracions. L'adversari polític no deixa d'ésser un concubí. Un veï, molt sovint un amic, de vegades parent. Les campanyes electorals són un verí que malmet les relacions, que mata les amistats, que encén els odis: i quan les campanyes electorals són freqüents, el país viu en veritable guerra civil dels esperits.

La situació política internacional és un altre factor que imposa un Govern que governi. Com més sectors hi hagi representats en el Govern en uns moments com aquests, millor, però sempre que no sigui en danys de la necessària cohesió: un Govern format per compromís és la millor manera de "desconvocar" una nació i de mostrar-la feble als ulls de les altres nacions."

LA VEU DE CATALUNYA

A part de les consideracions d'ordre general i vagués sobretot vagués que la qüestió de les dretes ha arribat a la seva entrada al govern, ataca els agraris, que han esdevingut els seus enemics més acòstos.

"De tots els episodis d'aquesta crisi el més pintoresc ha estat l'actitud dels agraris en la qüestió del trasllàs dels serveis d'obres públiques a Catalunya. Els ministres del partit han palesat que no saben ni el que eren els serveis. No és cosa estranya en un partit que gairebé té com a única raó de la seva existència el problema del blat i, quan ha estat en condicions de resoldre'l, hi ha fracassat rotundament.

Hem d'irritar en la necessitat de resoldre ràpidament aquesta crisi, que ja dura massa. Els problemes d'espera ésser governats. Els problemes de la política interior i de la política exterior no consenten ajornaments ni interinits.

La gravetat de les circumstàncies és tan notòria que no pot ésser exagerada. Es parla molt de nacionalisme i molt sovint és invocat arbitràriament com la causa de l'autonomia de Catalunya. Però la forma més activa del patriotisme és la solidaritat de tots els partits polítics i tots els homes en aquelles coses que interessin al país per damunt de les fraccions i de les diferències d'ideologia.

Altrament el seu corresponent a Madrid indica que el senyor Lerroux juga un paper nul en aquesta crisi i en la política del país.

"El senyor Alba reüní, a la tarda, al Congrés, la minoria radical per a explicar-li la crisi. El senyor Alba feu una relació de les seves gestions d'acord amb el que deien en el començament d'aquesta crònica, i cal reconèixer que el senyor Alba guanyà en moltes de les conlàncies dels reünits.

Hi ha un creixent descontentament dels diputats radicals davant del senyor Lerroux, per considerar-lo un element inert en la política general. El senyor Alba rebé dels radicals mostres d'adhesió nombroses i entusiàstiques. Aquest fet tindrà una gran transcendència en l'esdevenidor de la política espanyola. Aquest mati el senyor Chapaprieta continuà les seves gestions, i s'espera que al migdia del sisè dia de crisi es podran tenir alguns elements de judici per a saber qui formarà Govern."

LA VANGUARDIA

Assenyalat que és amb l'amença de la dissolució que el senyor Chapaprieta ha aconseguit formar govern:

"Entretant, el senyor Chapaprieta, encarregat de sacar a flote el empenyo que el senyor Alba abandonava, havia començat a gestionar. Hombre expeditivo, el senyor Chapaprieta se fué al grano y planteó descaradamente a los cuatro jefes del bloque la verdad de la situación. Uo se daba paso a un Gobierno que, al menos formalmente, diese la impresión de ser distinto al dismisionario, dando entrada a la "Lliga" y a ser posible a otra minoría, o no había ya en el ánimo del presidente de la República otra salida viable que la disolución del Parlamento. El trago era difícil, pero los jefes del bloque lo pasaron, aunque no sin molestia, como es de suponer, y el acuerdo adoptado fué el de otorgar al senyor Chapaprieta todos los apoyos, incluso la colaboración personal, para la formación de un Gobierno que, cuando menos por ahora, evite los estragos que el sentir de los citados prohombres políticos representaría la disolución y la subsiguiente convocatoria de elecciones."

LA NOTICIAS

Cren que el senyor Chapaprieta no és la persona més indicada per formar govern en les actuals circumstàncies:

"Sentimots per el senyor Chapaprieta les mayores simpatias, reiteradamente hemos elogiado como era merecido su gestión en el ministerio, pero sinceramente creemos que no es el presidente que requieren los actuales momentos difíciles. A mi que me dejen en Hacienda continuar la labor emprendida y que no echen sobre mis hombros cargas superiores a mis fuerzas", decía hace unas pocas horas el cordial don Joaquín, y tenía razón. No está el horno para bollos y se necesita, sobre todo con el Parlamento abierto, un jefe de Gobierno de prestigio tan absoluto que logre de la mayoría respeto indiscutido en sus decisiones y consiga con su autoridad que la disciplina no se resquebraje y las votaciones se produzcan, copiosas i oportunas, como una seda.

"Puede conseguir todo eso, por muy buena persona que sea, el senyor Chapaprieta? Puede tener autoridad, no ya sobre los partidos—el reconoce leal y graciosamente que no acudirá ninguno—, sino sobre sus jefes o habrá de ser mandatorio de éstos? Por otra parte, cooperarán personalmente en el

Gobierno primeras figuras o, por el contrario, representantes de aquéllas? Mas bien creemos esto último, y ello trae aparejado que el Gobierno que se forme, aunque ensanche su base parlamentaria, sea más bajo de techo que el anterior, con pérdida evidente de prestigio de los partidos centro y derecha."

LA LIBERTAD

En el seu comentari, escrit, naturalment, abans que el senyor Chapaprieta aconseguís formar govern, creu que un tal ministeri no tindria consistència ni durada:

"Las mismas personas del bloque izquierdo, y algunas más, figuran en el proyecto del Gobierno que hoy llevaría el senyor Chapaprieta a Palacio. El adversario se defiende en sus trincheras, encanagado de pasión vengativa. Si se pretendiera Gobierno fuese aprobado, su vida sería brevísima. Se sucederían vertiginosamente los casos de aurea local. El propio país, una vez más decepcionado en su fe republicana, no tomaría en serio. Serían curiosas las discusiones internas de un Gobierno formado por "prohombres" de la incoherencia del senyor Martínez de Velasco y de la intencional aviesa del senyor Cambó o del senyor Ventosa. Un Gobierno inútil y absurdo, que lejos de conseguir la pacificación espiritual deseada por el señor presidente de la República—y por los españoles de buena voluntad—encadenaría la tormenta en los espíritus."

EL SOL

En un bon comentari al cura de la crisi, afirma que el comportament de les dretes ha marcat de tot i d'allure:

"Desde que las derechas alcanzaron la hegemonía de que han disfrutado en la República, hemos tenido que protestar más de una vez, no ya de los contenidos de su actuación política, sino de la forma y el tono de esa actuación. Porque no se trata de posiciones ideológicas o tácticas, discutibles, opinables, vinculadas a la ideología y criterio de cada cual, sino de algo que se encuentra ya en un plano distinto y afecta al decoro del régimen y del país.

Una vez más, con ocasión de la crisis, que se está tramitando, tenemos que formular semejante protesta. Todo en esta crisis, desde su origen hasta las más pequeñas incidencias, merece el calificativo de intolerable. Surgió de una manera y con una ocasión capaz de producir la perplejidad de cualquier persona medianamente seria, y solo explicable por la categoría que dentro de la situación derechaista adquieren personalidades muy respetables en la esfera privada, pero inadecuadas para regir a una nación. Pues bien: a partir de aquí, la crisis significa una apoteosis de ensañamiento, que trata de imponerse a la última instante con asombrosa decisión. Comedia de despropósitos y feria de ligerezas, muestra ante el país el proceso de descomposición, ya acelerado, del conglomerado derechaista, cuyo final ha quedado insinuado con creciente claridad en las dos sucesivas manifestaciones por el jefe del Estado al hablar de la perspectiva de una disolución de las Cortes. Los factores, patentes y exteriorizados y manifiestos, de tal descomposición están en las contraposiciones y pugnas, maniobras y habilidades, que han quedado al descubierto y que pueden verse reflejadas sin veladura alguna en las informaciones de prensa. Son los propios sectores de la mayoría quienes necesitarían comenzar por conciliar-se entre sí y ponerse de acuerdo con vistas y en atención a esas circunstancias, cuya gravedad tanto angustia a las altas instancias responsables. La aspiración patriótica de constituir un Gobierno amplio, capaz de encontrar en sus asistencias la autoridad necesaria para hacer frente a las exigencias del momento, no ha hallado por parte de los grupos de la mayoría otra cooperación que la mezquina y hasta sarcástica divisa de unos presuntos ministros, cuya lista juzgó impresentable el encargado de formar Gobierno. Y en esta mezquina dard comparamos una vez más la falta de tono y adecuación a la altura de las circunstancias que lamentábamos al comienzo."

EL LIBERAL

Diu que la darrera nota de S. E. ha produït una gran satisfacció entre les esquerres. En contrari per a les dretes ha estat — diu — un cop de màgia:

"Se quedaron atónitos, y las consecuencias se pudieron advertir en la reunión que los cuatro celebraron en la Presidencia. El desenfado con que se imponían condiciones, nombres y distribución de carteras al señor Alba se trocó en eso que hemos dado en llamar facilidades. Parecían tocados por el Señor, lo mismo los creyentes, que los herejes, que los laicos. ¿Miedo a la heterodoxia? Si. Las derechas están convencidas de que se les escapa el imperio de entre las manos. Pero no es sólo que se hayan plegado humildemente a las circunstancias, para evitar la disolución: es que su soberanía les lleva a ilusionarse con los más desastrosos planes.

—Si— decía ayer un viejo parlamentario que, aún sin representación en las Cortes actuales, su afición a la política le lleva todas las tardes al salón de conferencias del Congreso—: ya se verá como no se resignan a entrar en el libre juego de las prácticas de la democracia. Fracasadas, desprestigiadas por su incompetencia, por su desorientación, y por su espíritu brutalmente reaccionario, aún intentarán recobrar. La situación del señor Alba, después de la nota explicando por qué declinaba el encargo de formar Gobierno: la constatación que da a las aserciones del señor Martínez de Velasco, y cuando ayer sucedió en el Congreso, lo aleja de la presidencia de las Cortes. Si el señor Alba no dimite espontáneamente, la verán ustedes como le hacen dimir.

La presidencia de las Cortes no hay que olvidar que lleva aparejada la vicepresidencia de la República: en sus manos esta posición preeminente de las instituciones del régimen, creen en su insensatez las derechas que les permitiría desarrollar aquel plan de que tantas veces se ha hablado. Claro es que el señor Lerroux no es el señor Roto Villanova para dejarse manejar como el ministro de Marina, y que en él no está extinguida la emoción republicana, sino cada día más viva."

TARRAGONA

L'incendi del Sindicat Agrícola de Molins de Rei

Elecció del primer tinent d'alcalde

Tarragona, 25. — A l'Ajuntament ha tingut lloc sessió extraordinària de Ple per tal d'eleger el gestor que ha d'ocupar la vacant ocorreguda per dimissió del senyor Rama, primer tinent d'alcalde. El resultat ha estat de setze vots a favor del senyor Segur, de la CEDA; sis vots per al senyor Punsó, radical, i una papereta en blanc.

En vista del resultat de la votació els gestors pertanyents al partit radical han abandonat el saló de sessions.

La durada de la sessió ha estat de 23 minuts.

REUS

Festes de carrer.—L'agitació al camp. Sarsuela per aficionats. — Noves diversions

Continuen molt animades les festes de carrer que han organitzat els veïns del carrer de la Creu Vermella i Nou de la Misericòrdia. Lluïmenge celebraren balis populars, sota una bonica cavaçada i també les paperetes de cada carrer van repartir les típiques coques entre els respectius veïns.

Dilluns al vespre les parelles del carrer de la Creu Vermella anaren, acompanyades de la música i una parella de guàrdia urbana, a observar els nens i nenes de l'Internat Municipal amb coques.

A la carretera de Reus a Montblanc fou detingut, dies passats, el mitger de la finca propietat del senyor Francesc Vila perquè arreplegava i es quedava la collita propietat de l'amo.

També en una finca propietat d'un senyor de Tarragona penetraren lladregrons i s'emportaren sis sacs d'avençlles que estaven arreplegades.

Els veïns del barri de Santa Anna en vista del falaguer exit obtingut pels artistes-aficionats que representaren "La Viejeita" en la funció celebrada el mes de juliol al Teatre Bartrina, a benefici de les festes de l'esmentat barri, i a petició de nombrosos veïns que es quedaren sense poder admirar la sarsuela esmentada, sembla que donaran una segona representació al Bartrina el dia 10 del vinent mes d'octubre pels mateixos artistes que la representaren.

La matrícula de les Escoles del Centre de Lectura segueix amb exit creixent i són ja en gran nombre les inscripcions formulades.

En vista que s'apropa l'obertura del curs, que serà el primer d'octubre, i havent-hi classes limitades, és molt interessant que les inscripcions es facin com més aviat millor.

Fa uns quants dies que ja està oberta la matrícula per a assistir a les classes de l'Escola del Treball. El nombre de joves aprenents inscrits és gran, la qual cosa fa preveure que la matrícula de la susdita escola serà, com cada any, un éxit.

No s'ha confirmat la notícia que anunciava la defunció del senyor Ferrer Fillella, el qual es troba en una clínica d'aquesta ciutat sotmès a tractament per a guarir-se les ferides que li foren ocasionades en els fets ocorreguts a la Palma d'Ebre.

AMPOSTA

Partit de futbol: La sega de l'arros Detencions

En el partit de futbol jugat diumenge passat al camp del F. C. Amposta, entre aquest equip i el Gimnàstic F. C. de Tarragona, correspongué la victòria a l'equip visitant per 1 a 0.

Cal remarcar que degut a la gran intensitat amb que es desenvolupa la present temporada, la sega de l'arros, i com sigui que la majoria dels jugadors tituls de l'equip local són treballadors del camp, aquests, per tal de poder jugar a la tarda el partit de futbol que els pertany, han de treballar de les quatre de la matinalda fins a la una de la tarda, fent les vuit hores de treball seguides, amb una sola de descans. De més a més, després d'haver acabat la tasca han d'emprendre la tornada en bicicleta, fent una distància de 15 a 20 quilòmetres per carretera per arribar fins al mateix camp de joc amb el temps just de canviar-se la roba de treball per la de futbolista. Deixem explicades aquestes observacions en descàrrec dels jugadors, que fent un sacrifici mai prou remunerat senten veritable dalar per l'esport que amb tot orgull representen a la nostra ciutat i frueixen la reputació enviable d'haver conquerit l'ascens de l'equip local a la segona categoria preferent.

Es en aquests dies quan més intensa es troba l'operació de la sega de l'arros, operació que s'ha d'efectuar amb tota precisió, quan la planta es troba al seu punt, i és necessària la intervenció d'uns centenars de jornalers forasters, especialment de les comarques valencianes més properes a la nostra ciutat.

Han estat detinguts i portats a Tortosa on radica el jutjat de primera instància, els veïns d'aquesta població Hilari Bavarri Brío, Salvador Tomás Condé, Francesc Josep Cid i Josep Morales Zaragoza.

El mercat arroser ha taxat el preu de l'arros de la present collita en 31,25 pessetes els 100 quilos amb l'afegit i ben net, de bona presentació. Aquest preu és el que el Sindicat Arroser abona al venedor. De més a més, cobra la quantitat de 3 pessetes per 100 quilos en concepte de prima per drets d'exportació que abona el comprador en l'acte de fer l'operació de la compra.

Tots els documents relacionats amb el 6 d'octubre els trobareu al llibre

"El Govern de la Generalitat davant del T. G. C."

704 pàgines de text, 6 pessetes. Demanar-lo de seguida.

MATARÓ

Boxa: Petició desestimada La construcció d'una carretera

Mataró, 25. — Avui, al Cinema Modern, tindrà lloc l'anunciada vetllada de boxa organitzada per l'Alegria B. C. en la qual prendran part Blay, Rancho, Trinxer, Altés. Entre els aficionats locals hi ha molt d'interès per veure científic i batallador Blai.

Ahir, en la sessió del Consell de Govern de la Gestoria, a la qual només assistiren els dos gestors senyors Simon i Brau, es lligà la comunicació vici, que desestima les peticions fetes pel nostre Ajuntament sollicitant l'ajut del Govern per anar a la construcció de dues escoles unitàries, l'habilitació d'un edifici per a Jutjat i l'acabament de l'obertura de les Rondes, i poder d'aquesta manera remeiar una mica l'atur forçat en aquesta ciutat. Aquestes peticions han estat desestimades, i la de l'obertura de les Rondes s'ha de gestionar amb Obres Públiques.

— L'alcalde gestor, senyor Fradera, durant la setmana passada, celebrà diverses entrevistes amb diversos gestors de les poblacions compreses entre Mataró i Barcelona, per tal d'ajuntar tots llur peticio que s'empenyguen les obres de construcció de la carretera que transpassaria el terme municipal, pel conegut Camí del Nig, carretera de Fogas. Una Comissió anirà un dia d'aquesta setmana a demanar-ho al gestor d'Obres Públiques, senyor Valldes i Pujals.

Noves diversions

Mataró, 25. — La Societat de Pescadors de Canya d'aquesta ciutat ha

adreçat un telegrama al Ministeri d'Indústria i Comerç anunciant la seva dissolució basant-se en motius de manca de comprensió per part de les autoritats competents, per ajudar a l'exercici de les quals s'havia fundat la societat.

Abans d'ahir l'alcalde gestor senyor Fradera va reunir els consellers d'aquesta ciutat, i aconseguí una rebaxa de cinquanta cèntims per quilo en els articles del llar i costell. Aquests nous preus començaran a regir el vinent dia 25.

Ahir, a les nou del vespre, la Banda municipal donà un

INFORMACIO D'ESPANYA

La solució de la crisi

(Ve de la 1.ª pàgina)

Els informadors l'han assabentat de les gestions portades a cap pel senyor Chapaprieta fins aleshores, i després li han preguntat si havia rebut la visita del senyor Gil Robles. El senyor Lerroux ha contestat: — En efecte, ha vingut a saludar-me, perquè m'havia demanat hora per telèfon per a entrevistar-se amb mi a la tarda, però com que jo encara em trobava al meu domicili hi he dit que hi vingues, i hem canviat impressions. La conversa ha hagut d'esser interrompuda en arribar a mi notícies sobre que el senyor Chapaprieta havia arribat a la Presidència. Per tant, és probable que a la tarda torni a entrevistar-me amb el senyor Gil Robles.

L'entrevista del senyor Chapaprieta amb el senyor Lerroux a la Presidència ha durat des de dos quarts d'onze i cinc minuts fins a un quart i cinc de dotze, i en sortir ha dit:

—Tot igual. M'en vaig a casa del senyor Melquíades Álvarez.

—Téu bones impressions?

—Sí, molt bones.

—¿Quan anirau a donar-ne compte al President de la República?

—Suposo que pels volts de la una de la tarda. Més ben dit: de dos quarts d'una a la una.

—Fareu alguna visita?

—Crec que no.

—Però, ¿no penseu entrevistar-vos amb alguna persona no pertanyent al Bloc per a examinar la base del futur Govern?

—No crec que aquesta sigui la meua última visita.

A CASA DE DON MELQUIADES

A les 11:25 ha arribat al domicili del senyor Melquíades el senyor Chapaprieta, on ha romàs més de mitja hora, i en sortir ha dit:

—El mateix que abans. Us ho diré tot a les 12, conforme us he indicat aquest matí.

—Aneu ara al Palau?

—No. Ara m'en vaig a casa meua una estona.

El senyor Melquíades, que ha sortit acompanyant el senyor Chapaprieta fins al jardí de l'hotel, ha dit a preguntes dels periodistes, que havia insistit a repetir el mateix que ahir. Jo — ha afegit — donaré tota mena de facilitats perquè desigui el representant que vulgui del partit liberal democràtic, adreçar-se a mi per a una entrevista, una ajuda decidida i ferma. En una paraula, mantinc el meu oferiment que des del primer moment li he fet d'ajut parlamentari.

—Quines impressions teniu?

—Doncs que el senyor Chapaprieta continua practicant encara les seves gestions.

—Hi haurà dificultats?

—No crec que n'hi hagi.

—Aleshores, hi haurà Govern?

—Segurament.

El senyor Chapaprieta s'ha dirigit directament al seu domicili des de casa del senyor Melquíades Álvarez.

EL SENYOR MARTINEZ DE VELASCO TE BONES IMPRESSIONS

El senyor Martínez de Velasco, després de l'entrevista celebrada amb el senyor Chapaprieta, ha rebut els periodistes, als quals ha dit:

—Us reitero allò que vaig manifestar ahir. Li he ofert sense limitacions la meua col·laboració personal i la de la minoria agrària.

—Téu bones impressions?

—Jo crec que hi haurà Govern immediatament. Ara el senyor Chapaprieta s'entrevistarà amb el senyor Melquíades, el qual suposo que donarà les mateixes facilitats que jo.

Els informadors que s'han quedat per ampliar la referència del cap agrari, s'han traslladat al domicili del senyor Melquíades; però aquest els ha fet saber que amb tot i que tenia anunciada la seva visita, encara no l'havia realitzada, i segons les seves darreres notícies, el senyor Chapaprieta es trobava a la Presidència.

Efectivament, el senyor Chapaprieta, així que ha sortit de la Presidència, ha visitat el senyor Melquíades, i també aquest ha requerit els informadors per a ampliar-los la referència. El cap liberal-democràtic ha fet les manifestacions següents:

—Li he fet els mateixos oferiments anteriors. La meua impressió és que no hi ha causes que impedeixin formar Govern i que el puguí formar aquest matí, a més trigar a primeres hores de la tarda.

Un informador li ha preguntat:

—¿No hi ha dificultats per part del senyor Cambó?

—No me les ha explicades. ¿Vosaltres les coneixeu?

—Es natural — se li ha indicat — que en participar en el Govern la Lliga demani condicions per a Catalunya, tals com la derogació de la llei de 2 de gener.

—Ahi, llavors això serà. Però repetisc que totes les dificultats han desaparegut. Tot està clar. Segurament que haurà de tornar a conferenciar amb el senyor Cambó.

—¿Podeu dir-nos per què no col·laboreu personalment en el Govern?

—Per circumstàncies especials, no polítiques. En altres moments col·laboraria amb el mateix entusiasme i interès que els altres caps del bloc.

L'OPTIMISME CREIX

De la mateixa manera que el senyor Melquíades Álvarez ha conversat amb els periodistes, ho ha fet el cap de la CEDA en abandonar el domicili del senyor Lerroux.

El senyor Gil Robles ha manifestat als periodistes que l'entrevista havia estat un canvi d'impressions, i naturalment, s'havia tractat del moment polític. També — ha afegit — hem parlat d'assumptes pendents del Govern dimissionari.

—¿I quines impressions teniu respecte a les gestions que realitza el senyor Chapaprieta?

—Crec que és optimista.

—¿I no ha sorgit dificultat per part del senyor Cambó?

—Crec que amb el dit senyor no hi ha hagut dificultats de cap mena.

Finalment el senyor Gil Robles ha dit que esperava que hi hauria Govern al migdia.

EL SENYOR LERROUX TAMBE ES OPTIMISTA

Després d'abandonar el senyor Chapaprieta el despatx oficial del senyor Lerroux, han visitat aquest alguns prohoms del partit radical.

El senyor Lerroux ha romàs al despatx oficial fins a dos quarts de dues i cinc minuts, hora en què ha sortit acompanyat de nombrosos amics polítics que havien acudit durant el matí a saludar-lo i a canviar impressions sobre el curs dels esdeveniments.

El President del Govern dimissionari ha parlat alguns moments amb els informadors, i aquests li han donat compte que el senyor Chapaprieta, en sortir del seu domicili cap al Palau, ha manifestat que portava bones impressions.

Aleshores el senyor Lerroux ha comentat:

—Doncs això vol dir molt. Si el senyor Chapaprieta duia bones impressions és segur que el cel el coronarà amb el triomf.

Un periodista l'ha advertit que aquestes paraules no s'interpretaven en un sentit tan optimista, i el senyor Lerroux ha dit que el senyor Chapaprieta, com diuen molt bé alguns periodistes, és home caut en l'expressió i amb la seva prudència peculiar no sol mai reflectir el seu estat d'ànim, si no és abet el seu propòsit.

Se li ha preguntat sobre la seva impressió personal davant el possible desenvolupament de la situació política i el President dimissionari ha dit:

—Jo crec que el senyor Chapaprieta formarà Govern. De moment compta amb els elements precisos, o sia, amb l'aportació dels quatre partits que integren el bloc governamental, i, segons sembla, també amb la dels regionalistes.

No crec — ha acabat dient el senyor Lerroux — que faci falta res més per aconseguir el propòsit i complir l'encreu que se li ha conferit.

El cap dels radicals en acomiadar-se dels informadors i correfloris del partit que l'han acompanyat fins a l'autòmobol, ha reiterat el seu optimisme.

UNA DARRERA ENTREVISTA

El ministre dimissionari de la Guerra, després d'entrevistar-se amb el senyor Lerroux al seu domicili, s'ha dirigit al Ministeri de la Guerra i d'allà se n'ha anat a la Presidència per tal de celebrar una altra entrevista amb el senyor Lerroux.

En sortir ha manifestat que havien estat enlluernats alguns detalls interessants relacionats amb la crisi.

Preguntat novament sobre la seva impressió personal, ha tornat a repetir que a migdia hi hauria Govern.

Tot seguit el senyor Gil Robles s'ha dirigit al domicili particular del senyor Chapaprieta amb el qual ha romàs conversant uns tres quarts d'hora.

El cap de la Ceda, que en entrar havia manifestat que anava a parlar uns minuts amb el senyor Chapaprieta, creia que la seva entrevista no excediria de cinc minuts.

EL SENYOR CHAPAPRIETA VA AL PALAU

A la una i vint minuts els senyors Chapaprieta i Gil Robles han sortit plegats.

Els periodistes inquirien del ministre de Finances dimissionari on es dirigia, i ha contestat:

—A veure S. E. el president de la República.

—Al Palau?

—Sí, al Palau.

—Però, ¿porteu la llista del nou Govern?

—Porto bones intencions — ha contestat somrient.

—¿Ens podeu dir que ha tractat la conferència amb el senyor Gil Robles?

—Doncs que hem parlat de crisi.

I davant d'aquesta resposta el ministre de la guerra ha somrigut.

Aleshores els periodistes han preguntat:

—Aquesta tarda hi haurà Govern?

—Suposo que sí.

—Però no ens podeu dir alguna cosa?

—Jo no tinc res a dir. Ja ho veureu. Tant el senyor Chapaprieta com el senyor Gil Robles s'han negat a ampliar les seves manifestacions, i s'han acomiadat a la mateixa porta del domicili del primer.

EL SENYOR CHAPAPRIETA FACILITA LA Llista DEL NOU GOVERN

El senyor Chapaprieta s'ha dirigit, seguit de nombrosos automòbils ocupats pels informadors, amb direcció al Palau Nacional.

El públic, que s'ha donat de la caravana automobilística, s'ha quedat reunit en petits grups comentant la tramitació de la crisi i suposant que al migdia hauria estat resolta.

El senyor Chapaprieta ha estat aproximadament una hora al despatx presidencial, i en abandonar-lo, visiblement emocionat, ha estat preguntat pels periodistes, que han observat que era portador d'un paper plegat, que portava a la mà.

—Hi ha llista per fi? — se li ha preguntat.

—Llista, sí; però primer he de dir-vos que he hagut de vencer alguna dificultat sorgida, perquè el senyor Lerroux, fundat en certs motius explicables, volia que se'l rellevés del compromís de formar personalment part del Govern. Davant els meus reiterats i insistents precís, i convençut jo que la seva presència és absolutament precisa, l'he inclòs a la llista que ha merescut l'absoluta aprovació de S. E. al qual, naturalment, he exposat la necessitat que el senyor Lerroux, així com els altres

MISCEL·LANIA DE LA CRISI

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

El senyor Chapaprieta ha aconseguit formar un Govern molt semblant a l'anterior, si bé molt diferent al que s'esperava com a aspiració en la primera nota presidencial. El ministre de Finances ha fet tot el que ha pogut; en part ha sortit els desigs del cap de l'Estat i també, en part, tal vegada major, els interessos del bloc governamental. Malgrat que en alguns moments es va creure que el senyor Chapaprieta hauria de renunciar a l'endeure, el que és cert és que en cap moment no va deixar d'esser favorable a la situació. Davant l'amenaça de la dissolució, els caps del bloc governamental fan les màximes concessions, i el senyor Chapaprieta, per la seva banda, no volgué abusar de la seva situació avantatjosa i va sacrificar el seu Portela a les fúries cedes.

La seva eliminació és un triomf complet de la CEDA. El senyor Portela, si més els que siguin els errors que hagi pagat cometre, no era un home que es deixés passar la mà per la cara pel senyor Gil Robles. El substitució en el ministeri el senyor De Pablo Blanco, figura de segon ordre del partit radical, ex-president de la Comissió de Suplicacions i ex-sots-secretari del senyor Viqueira del mateix departament. El senyor De Pablo Blanco és considerat dintre el grup lerrouxista com a esquerrista, però això no vol dir res. La incògnita que això no se'n sap res. La incògnita que això no se'n sap res.

La seva presència a Governació obre, és la de saber si serà capaç de tenir fortament agitats amb la mà els ressorts del ministeri com els tenia el senyor Portela, i si, donada la modestia de la seva personalitat, tindrà prou força per a posar-se enfront del cap de la força política parlamentària més nombrosa, com feia el seu antecessor.

Sens dubte que el canvi de persones ha estat rebut amb recels i d'una manera poc grata per l'opinió de la República.

Després de l'esser ofer-

ta al senyor Lerroux, però aquest va al·legar l'excessiu treball del seu departament, president el d'Estat com a més desconsolat en els presents moments.

Una altra nota rellevant de la solució de la crisi és l'entrada de la Lliga en el ministeri i la substitució de senyor Royo Villanova pel senyor Robles en el ministeri de Marina. És inaudible que l'estintant de Roses té més condicions marítimes que el diputat agrari. La seva inclusió en l'equip ministerial hauria de representar l'acceptació de les condicions imposades pel senyor Cambó, que són: ratificació de la valoració dels serveis d'Obres Públiques i restabliment progressiu de la normalitat a Catalunya. Aquestes condicions, però, segons notícies que ens arriben, no han tingut acceptació prèvia i seran objecte d'estudi per part del nou Govern.

El senyor Robles forma part del Govern, principalment, en qualitat d'acompanyant de la base. És aquesta una funció que va prenent caràcter de naturalesa en els trams de la política espanyola. En certs moments l'amplador de la base parlamentària va ésser el senyor Franchi Roca; ara ho hauria hagut d'esser el senyor Abilio Calderón, però aquest darrer ha estat desistit de banda, posant en el seu lloc el senyor Pere Rahola, si bé la base queda tal com estava, perquè la Lliga ja havia actuat com a força governamental.

Els reformistes, per la seva banda, perdent la representació en el Govern, Marín, el melje del senyor Melquíades Álvarez, s'ha quedat sense cartera. Això ha estat una veritable providència per als senyors Melquíades Álvarez i Chapaprieta; per a aquest darrer, perquè ha disposat, amb la renúncia del cap reformista — que tampoc no volia entrar personalment en el Govern per a no veure's obligat a abandonar el seu bu-

fet — d'una cartera per al joc de les seves combinacions polítiques; per al senyor Melquíades Álvarez perquè no li quedava en el seu partit cap personatge ministerial.

El senyor Robles, amb certíble sorpresa, ha resultat pacíficament la qüestió de les preocupacions que li produïa el conflicte italo-abissini, amb la direcció del ministeri d'Instrucció Pública, canviat-se en el gran mestre de la Universitat, com diuen els francesos. La cartera d'Instrucció Pública la reservava el senyor Chapaprieta al senyor Robles, però a certs elements governamentals els va semblar escandalós que un català disposés dels serveis de la cultura pública, i s'ha confiat al diputat per Barcelona la cartera de Marina, on sembla que podria ésser menys perillós pel motiu que aquest departament no tenia cap mena de relació amb el traspass de serveis.

De la resta del ministeri cal destacar la continuïtat de Gil Robles a Guerra, que dona la veritable tònica al Govern, i el senyor Martínez de Velasco a Agricultura, Indústria i Comerç. El senyor Martínez de Velasco està veritablement aterroritzat: és el primer agrari i ha de resoldre el problema del blat. Els senyors Salomó i Lucía, cedistes, ocupen els ministeris de més volum administratiu i que impliquen més quantitat de gestions.

El nou Govern es presentarà a les Corts el primer d'octubre. Es perd, doncs, la setmana parlamentària que va intentar omplir l'anterior Gabinet. Encara no ha estat resolt si des del primer Consell que s'ha de celebrar, i que tindrà lloc a Madrid, es tractarà del restabliment de la normalitat constitucional o de la preparació per a arribar a la pacificació a què s'alludien en les notes presidencials. La impressió general és la que aquest Govern va a continuar la mateixa política que l'anterior i en els mateixos termes en què l'anterior la feia.

només que en la llista figuren, havien de formar part del Govern.

AVUI HI HAURA CONSELL PRESIDIT PEL CAP DE L'ESTAT

Immediatament els informadors han felicitat el senyor Chapaprieta per haver format Govern, i aquest ha contestat.

—No n'hi ha per agrair-ho.

Després el senyor Chapaprieta ha afegit:

—Vaig a posar-me en contacte amb aquests senyors per celebrar una reunió aquesta tarda; naturalment, a l'hora que més bé els vagi. Demà celebrarem un Consell i després un Consell presidit per S. E.

EL SENYOR CHAPAPRIETA CELEBRA DIVERSES CONFERENCIES TELEFONQUES

El senyor Chapaprieta, des del Palau, s'ha dirigit al seu domicili a des-

cansar. Hi ha romàs fins a les 4:30 de la tarda. A aquesta hora s'ha dirigit al domicili del senyor Alba, per tal de fer-li la visita protocol·lària com a president de les Corts. Han parlat amistosament durant 20 minuts. El senyor Chapaprieta s'ha dirigit després al Ministeri de Finances, on ha estat treballant tota la tarda. Allà ha celebrat una entrevista amb l'interveint general d'Administració i amb el governador del Banc d'Espanya.

El senyor Chapaprieta ha parlat extensament per telèfon amb el senyor Cirilo del Río i amb el cap dels independents, senyor Irazo. Més tard el senyor Chapaprieta ha parlat amb el senyor Calderón. Hom suposa que han parlat sobre la constitució del nou Gabinet i sobre que l'absència del senyor Salomó ha estat deguda a la necessitat d'establir la ponderació entre els diversos nuclis que componen el Ministeri.

Diversos ministres es posposen de les respectives carteres

A les sis de la tarda, al Ministeri de la Governació, s'ha celebrat la presa de possessió del nou titular del Departament, senyor Joaquim de Pablo Blanco. Han assistit a l'acte el sots-secretari de Governació, senyor Echeguren; el governador civil de Madrid, senyor Morata; el director general de Seguretat, senyor Fernández Matos; el director general d'Administració Local, senyor Martí de Vives; l'inspector general de la Guàrdia Civil, senyor Cabanellas; l'ex-ministre senyor Abad Conde; i diversos diputats i caps i oficials de la guàrdia civil i seguretat i alts funcionaris del Departament de Governació.

El ministre sortint, senyor Portela Valladares, ha pronunciat un discurs, en el transcurs del qual ha dit que partir sempre és una mica dolorós quan es pren afecte a l'obra i es posa en ella voluntat, cor i vida. En deixar-la, es deixa també una mica d'ánima. Aquesta tristesa que jo he de sentir i experimentar, no dic que a pesar meu, sinó per la dolor de renunciar a aquest honor de romandre ací, i aquesta dolor està compensada en l'instants d'ara per la satisfacció íntima, cordial i sincera que em produeix la persona que m'ha de substituir.

Té aquest lloc treball, preocupacions i responsabilitats enormes, les unes que són a la vista de tots, que són al carrer, i que són vistes per tots els espanyols; és el crim, la pertorbació, l'amenaça a les quals es planta cara, i ésser salvaguarda de les vides i de les persones, a les quals correspon vetllar el ministre de Governació. Jo us he de dir que no és possible trobar més adhesió, més mèrit, més sòlid entusiasme, més esperit de sacrifici que els que tenen tots els auxiliars del Ministeri de Governació: guàrdia civil, assalt, vigilància, el personal de tota la casa. Són ben coneguts tots aquests mèrits pel nou titular de la cartera, i encara que no sé trobar majors mèrits que aquells que té, vos, que en altres temps vau viure entre ells, no esperareu trobar mai col·laboradors que els superin. Però darrera d'aquesta labor un xic espectacular, n'hi ha una altra de més fonamental i de més de rel per a la vida de la República i d'Espanya. Al Ministeri de Governació incumbeix la defensa de l'ordre públic. El Ministeri de Governació és el representant del poder civil, de l'eficiència del poder civil. Si en algun moment aquest poder civil es veia amenaçat, que jo no ho espero, tinc la seguretat que el ministeri de Governació i tots els qui estan al servei del Ministeri s'alçarien com un sol home, com un sol cor per tal d'ofertir llurs vides, per sacrificar-se per defensar el poder civil, que és la República i que és Espanya.

Ambedu confiança en la base

de la crisi és l'entrada de la Lliga en el ministeri i la substitució de senyor Royo Villanova pel senyor Robles en el ministeri de Marina. És inaudible que l'estintant de Roses té més condicions marítimes que el diputat agrari. La seva inclusió en l'equip ministerial hauria de representar l'acceptació de les condicions imposades pel senyor Cambó, que són: ratificació de la valoració dels serveis d'Obres Públiques i restabliment progressiu de la normalitat a Catalunya. Aquestes condicions, però, segons notícies que ens arriben, no han tingut acceptació prèvia i seran objecte d'estudi per part del nou Govern.

El senyor Robles forma part del Govern, principalment, en qualitat d'acompanyant de la base. És aquesta una funció que va prenent caràcter de naturalesa en els trams de la política espanyola. En certs moments l'amplador de la base parlamentària va ésser el senyor Franchi Roca; ara ho hauria hagut d'esser el senyor Abilio Calderón, però aquest darrer ha estat desistit de banda, posant en el seu lloc el senyor Pere Rahola, si bé la base queda tal com estava, perquè la Lliga ja havia actuat com a força governamental.

Els reformistes, per la seva banda, perdent la representació en el Govern, Marín, el melje del senyor Melquíades Álvarez, s'ha quedat sense cartera. Això ha estat una veritable providència per als senyors Melquíades Álvarez i Chapaprieta; per a aquest darrer, perquè ha disposat, amb la renúncia del cap reformista — que tampoc no volia entrar personalment en el Govern per a no veure's obligat a abandonar el seu bu-

fet — d'una cartera per al joc de les seves combinacions polítiques; per al senyor Melquíades Álvarez perquè no li quedava en el seu partit cap personatge ministerial.

El senyor Robles, amb certíble sorpresa, ha resultat pacíficament la qüestió de les preocupacions que li produïa el conflicte italo-abissini, amb la direcció del ministeri d'Instrucció Pública, canviat-se en el gran mestre de la Universitat, com diuen els francesos. La cartera d'Instrucció Pública la reservava el senyor Chapaprieta al senyor Robles, però a certs elements governamentals els va semblar escandalós que un català disposés dels serveis de la cultura pública, i s'ha confiat al diputat per Barcelona la cartera de Marina, on sembla que podria ésser menys perillós pel motiu que aquest departament no tenia cap mena de relació amb el traspass de serveis.

De la resta del ministeri cal destacar la continuïtat de Gil Robles a Guerra, que dona la veritable tònica al Govern, i el senyor Martínez de Velasco a Agricultura, Indústria i Comerç. El senyor Martínez de Velasco està veritablement aterroritzat: és el primer agrari i ha de resoldre el problema del blat. Els senyors Salomó i Lucía, cedistes, ocupen els ministeris de més volum administratiu i que impliquen més quantitat de gestions.

El nou Govern es presentarà a les Corts el primer d'octubre. Es perd, doncs, la setmana parlamentària que va intentar omplir l'anterior Gabinet. Encara no ha estat resolt si des del primer Consell que s'ha de celebrar, i que tindrà lloc a Madrid, es tractarà del restabliment de la normalitat constitucional o de la preparació per a arribar a la pacificació a què s'alludien en les notes presidencials. La impressió general és la que aquest Govern va a continuar la mateixa política que l'anterior i en els mateixos termes en què l'anterior la feia.

LA CARTERA DE MARINA HA ANAT A PARAR A LA LLIGA

Madrid, 25. — El nou ministre de Marina, senyor Pere Rahola, que es troba a Barcelona, prendrà possessió del seu càrrec demà, dijous, car es creu que ja es trobarà a Madrid. Li haurà de donar possessió del càrrec l'Il·lustre amic de Catalunya senyor Royo Villanova, que com se sap, ha provocat la crisi per raó dels traspassos.

La posició de la "Izquierda Federal" respecte a la crisi

Madrid, 25. — El Consell nacional de l'Esquerra federal ha comunicat la següent nota:

"Esquerra federal" sent la necessitat d'expressar el seu pensament a l'opinió pública amb motiu de la crisi present, i espera de la censura i de la Premsa facilitats perquè no quedi silenci el seu propòsit en aquests moments en què diverses agrupacions i personalitats no conegudes en la història del republicanisme i menys encara en les llibres per a la implantació de la República, han tingut l'ocasió de fer públics els seus consells i opinions.

Esquerra federal creu esgotades les possibilitats de govern i legislació de les forces anomenades de dreta, a les quals una lluita electoral mal plantejada donà possibilitats constitucionals de govern, fins faltant-los contingut i educació republicans. La continuïtat del que considerem no sols fracassat, sinó en franc esgotament, suposaria la persistència de situacions internes, en les quals res creador ni d'avanc republicà no seria possible, i el manteniment d'una política deliberadament perturbadora dels principis

constitucionals; i encara més, contrària al sentiment popular que implanta la República, acció que ha culminat en els repetits atacs a l'autonomia municipal i regional.

Considerem procedent un canvi total en la política espanyola, la qual cosa equival a demanar dissolució de Corts i un Govern per a presidir les futures eleccions i plantar cara a les situacions interior i exterior del país, integrat per les mateixes forces que constituïren el Comitè revolucionari que proclamà la República i no s'ha gairbé desviat en la seva conducta ni en la seva ideologia.

Si per a facilitar aquesta solució i impedir els obstacles que contra ella poguessin intentar-se convingués la formació ràpida d'un front de forces d'esquerra, el nostre partit estaria disposat a sumar-se a la primera crida, conseqüent en això amb l'actitud que reiteradament ve manifestant."

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Els vells i nous ministres celebren un canvi d'impressions

El programa del Govern actual serà una ratificació de la política de l'anterior

A les 7:20 han començat d'arribar els ministres a la Presidència per a celebrar la seva anunciada reunió prèvia dels consells que han de celebrar demà.

El primer d'arribar ha estat el senyor Lerroux, el qual ha dit als periodistes que havia estat citat per a una reunió amb els nous ministres i que allí estava. Ha dit que també donaria possessió de la Presidència al senyor Chapaprieta, però sense cerimònia de cap mena.

Un periodista ha preguntat:

—La vostra presència al Ministeri d'Estat, significa la mateixa aplicació internacional del Govern anterior?

Finalitat i evolució de l'Escola Catalana

Què s'entén per escola catalana

A començaments de segle es va desvetllar en la consciència d'uns quants en la ciutat de Barcelona, i també en algun altre indret de Catalunya, un sentiment de renovació que fins aleshores i d'ençà d'alguns centenars d'anys podíem considerar inèdit en les nostres terres.

Hom es va adonar, per dir-ho en pocs mots, que tota la màquina d'ensenyament que llavors existia, des de les peces majors fins als últims rotllets, constituïa un sistema estancat, d'una absoluta ineficiència. Mil·lions d'homens es van adonar que en realitat no hi havia ensenyament: que només per una inèrcia secular i per una esma de pura imitació funcionaven institucions amb nom d'escola, però sense cap ànima, ni cap intenció veritablement pedagògica dins.

Com era d'esperar, la consciència d'aquest buit enorme va desvetllar un gavadall d'inquietuds ben o mal orientades—no és hora de discutir-ho—que cristallitzaren en nombrosos i arriscadíssims assaigs que es desenrotllaven amb penúria, però també amb fe i entusiasme apostòlic de tota aquesta mena d'actuacions. No volem esmentar les institucions que es van llançar per primer cop a l'aventura de desbrossar camí en el camp verge de la nostra pedagogia. Són, de segur, en la consciència de tots els que han seguit el desenvolupament de les idees i de les institucions pedagògiques al nostre país, i d'altra banda no voldríem oblidar en aquest desenvolupament el mestre solat o el polític o el benefactor que en una esfera més anònima podien haver contribuït al moviment.

Però aquest desvetllament de consciència havia de tenir i tingué una significació més profunda. La consciència, quan es desvetlla junt amb allò que provoca el seu desvetllament, troba una altra cosa de més preu que és el sentiment de la pròpia personalitat: és l'etern "jo penso, jo sóc". Per això d'una manera fatal, com una conseqüència inevitable, els que per primera vegada es van sentir esperonats per una consciència pedagògica al nostre país, ensenem que la consciència pedagògica com dues coses que no poden anar deslligades desvetllaven la consciència racial. Heus ací, doncs, la significació més profunda i més autèntica de l'escola catalana. Si us diguessin que l'escola catalana és una escola on es fa catalanisme, o on només s'ensenyen, en un marc estretíssim, les coses catalanes, no us els creguessiu pas. No és aquesta l'escola catalana. L'escola catalana, en la seva arrel, en la seva base, significa estrictament renovació pedagògica, és el sentiment de la pròpia consciència pedagògica, amb tot el que comporta de personal, de vital, amb tot el que té d'exigència per a l'acompliment d'unes funcions i d'uns fins imprescriptibles. Per això l'escola catalana no és aquesta institució ni aquella altra. L'escola catalana es troba a tot arreu de Catalunya on hi ha un mestre que té consciència pedagògica i treballa per realitzar-la d'una manera autèntica.

Alexandre GALI

Publicacions de la Secció Editorial Pedagògica de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

ENSENYAMENT DEL LENGUAJE

Sil·labari català, primera i segona parts, per Pau Romeva; dibuixos d'Obiols. Llibres de llenguatge, primer grau, primera part, per Alexandre Gali. Llibres de llenguatge, primer grau, segona part, per Alexandre Gali.

Introducció a la Gramàtica, primera part, per Alexandre Gali. Llibres de llenguatge, llibre del mestre, per Alexandre Gali.

Introducció a la Gramàtica, instruccions per als mestres, per Alexandre Gali. Llibres d'infants, primer llibre, per Maria de l'A. Pasqual, dibuixos de Josep Obiols.

Lectures d'infants, segon llibre, per Maria de l'A. Pasqual, dibuixos de Lloa Anglada.

Aquestes lectures són publicació de la Fundació Compeducació i Cultura, V. J. Fontanals, sota la direcció de la "Protectora".

Gramàtica catalana, curs mitjà, per Pompeu Fabra.

ENSENYAMENT DE L'ARITMÈTICA

Aritmètica i Geometria, per Alexandre Gali i Coll. Llibres d'aritmètica, primer grau, per Maria Esteve Llach i Concepció Vandellos.

Llibres d'aritmètica, segon grau, per Maria Esteve Llach i Concepció Vandellos. Llibres d'aritmètica, tercer grau, per Maria Esteve Llach i Concepció Vandellos.

Llibres d'aritmètica, quart grau, per Maria Esteve Llach i Concepció Vandellos. Aritmètica pràctica, per Lluís G. Castella.

Curs de comptabilitat, per Ferran Boier.

ENSENYAMENT DE LA GEOGRAFIA

Geografia de Catalunya, per Pere Blasi (tercera edició). Mapa de Catalunya. Mapa de les terres de llengua catalana. Mapa de les illes Balears.

Sèrie de mapes esquemàtics. Aviat sortirà: Geografia general, primer grau, per Pau Vila i Josep Fontanals.

ENSENYAMENT DE LA HISTÒRIA

Història de Catalunya, primeres lectures, per Ferran Soldevila, dibuixos de Josep Vinyals. Història de Catalunya, curs superior, per Ferran Soldevila.

Història de Catalunya, per Ferran Soldevila i P. Vallès i Tàrrer, II volum. Questionari sobre Història de Catalunya. Manual d'Història Crítica de la Literatura Catalana Moderna.

BIOGRÀFIES

Vida abreujada del Rei Ramon Llull, per mossèn Llorenç Ribar. Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Francesc Pi i Suñer, per J. Roca i Roca.

Dos exemples del que és l'Escola Catalana

No pas per desig de fer-ne una menció especial que podria significar oblit d'altres esforços meritoris, sinó per oferir als nostres lectors dos exemples autoritzats de l'esperit que anima els propulsors de tantes i tantes institucions privades d'ensenyament català com hi ha al nostre país, donem a continuació dues informacions que reputem interessants. Una, la de la Institució Escolar "Sibüda", es refereix a una obra tot just acabada de néixer i que ve a la palestra amb la noble ambició de fer

La Institució Escolar "Sibüda"

Fa dies que seguïem amb un gran interès els esforços que realitzen uns amics meus per tal de muntar una nova escola que faci honor a Barcelona i que ens faci quedar bé a tots plegats.

Ara, l'escola ha obert ja les seves portes i ha arribat a les meves mans un prospecte encapçalat així: "Institució Escolar 'Sibüda', per a infants i joves (nois i noies)", amb el prec d'anar a veure els locals. No m'he fet pregar gaire. He visitat encurosos aquesta simpàtica Institució docent, instal·lada en una gran casa nova emplaçada en un lloc sa i cèntric, al cor mateix de la barriada del Clot.

Les aules, espaioses i ventilades, projectades per Claudi Diaz, sorprenen pel mobiliari de línies sobries i elegants, expressament ideat pel decorador Dupré i executat sota el control de Georges Lebault.

El meu car amic Josep Roch, mestre entusiasta i patriota exemplar, director de l'establiment, ha de suportar unes quantes preguntes meves, que la mateixa curiositat mobilita a formular-li.

—Què va induir-vos a fundar la Institució Escolar "Sibüda", amic Roch?

—De temps que hom trobava a faltar a la popular i populosa barriada de Sant Martí una escola ben instal·lada, on fos donada una instrucció sòlida i una educació pura, com la vida actual demana i exigeix. La Ins-

titució Escolar "Sibüda", doncs, ha vingut a omplir aquest buit que cada dia es feia sentir amb més força. Els pares que volien proporcionar una educació acurada i eficient a llurs fills es veien precisats a enviar-los al centre de Barcelona; així té les seves molèsties i els seus perills —que no són pocs—, perquè comporta un desplaçament excessiu i continu. Evitar aquests perills i aquestes molèsties és el que ens suggerí la idea de l'obra que ara veieu tot just començada.

—Per quines finalitats perseguïu?

—Per tal d'evitar el desplaçament a què hauria de sotmetre's el nen que crea una escola més: calia restituir-li un prestigi que la situ de bon principi al mateix nivell elevat que tenen les millors escoles de dintre la capital, que és tant com dir la ciutat a les barriades més allunyades, la millor ciutat, si voleu.

—Amb què compteu per dur a bon terme aquests bons propòsits?

—En primer lloc m'he assessorat prop de persones de solvència pedagògica i ben reconeguda com, per exemple, Alexandre Gali, director del "Blanquerna". He cercat la col·laboració de Jeroni Moragues, pe diària de l'Institut d'Observació psicològica "La Sageta", força conegut dels lectors de LA PUBLICITAT, per parlar-ne més extensament, i de personal tècnic competent, com Rodolf

Llorenç, llicenciat en Filosofia i Lletres, que és el secretari de la Institució; Antoni Bonson, professor del C. A. D. C. L., i no caldria dir que tinc la de la meua muller, professora especialitzada en el sistema Montessori i d'altres bons elements en els quals tinc moltes esperances. Tothom ha trobat l'assistència moral de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana", a la qual estem adherits.

L'amic Roch fa una pausa, que aprofito per a preguntar-li sobre el caràcter de la Institució.

—No he volgut —diu— que l'Escola tingui un caràcter particular i personal. En sóc el fundador i el director, però no vull que sigui una escola purament meua, ans bé que intervingui en la meua organització tots els professors i els pares dels alumnes i fins aquests i tot. Per això la Institució és regida per un Consell de Professors, integrat per cinc d'aquests, pel doctor Jeroni Moragues i per un delegat de la "Protectora", i per a més endavant, està prevista la creació d'una junta o mutua de pares, a fi de mantenir la major comunicació possible amb les famílies dels nois i aconseguir, així,

que han d'escollir els pares que d'una manera conscient cerquin per als seus fills una bona escola.

Classe Montessori. — Nens i nenes, en una aula espaiosa, ben aïllada i alegre, obtenen per mitjà del mètode de la Dra. Montessori una educació de moviments i d'esperit que és la més sòlida preparació per als graus següents. El respecte a la llibertat dels infants, la valoració del seu instint creador són els fonaments del treball en aquest grau. La finalitat principal és assolir un ordre i disciplina en el treball. Al mateix temps aprenen de llegir, d'escriure i els fonaments del càlcul.

Classe de nenes. — Les nenes que han superat les proves del grau elemental cursen els seus estudis superiors en una classe especial, on, a més de les matèries assenyalades en el programa, tenen classe de llavors i d'educació per a la llar. Tota la tasca s'orienta per tal de crear l'entusiasme pel treball i pel propi perfeccionament. Per això es dona importància al treball individual, a la utilització de la biblioteca, i es conrea l'esperit d'iniciativa i d'observació. En sortir d'aquest grau les nenes senten el desig de continuar la seva cultura i estan capacitades per a fer-ho.

Classe superior de nens. — Les matèries que integren el programa

estudien pràcticament i formen una preparació completa per als oficis i per al comerç. Les excursions i visites s'utilitzen per a recollir materials que, després, a classe, serveixen de fonament a molts estudis i treballs. Així els coneixements es relacionen sempre amb les realitats. Es dona importància al treball individual i es conrea l'esperit de recerca, la consulta de biblioteques, perquè l'infant sàpiga utilitzar sempre tots els mitjans que la societat posa al seu abast per poder continuar el propi perfeccionament.

El nostre ideari. — A la nostra escola els alumnes viuen en un ambient de sinceritat i de companyonia, però també de respecte. En aquest ambient es formen i s'eduquen. Al mateix temps aprenen els coneixements bàsics que constitueixen el mínim de cultura que ha de posseir tothom en els nostres dies. I perquè el seu desenvolupament sigui integral, els habituem a pensar, a sentir i a fer: així, més tard, seran bons catalans i homes conscients, útils a les mateixes, a la Pàtria i a la societat.

Heus ací un resum dels ideals d'aquesta escola, la qual hem de recomanar a tots els nostres lectors que cerquin una bona formació per als seus infants.

Classe superior de nens. — Les matèries que integren el programa

estudien pràcticament i formen una preparació completa per als oficis i per al comerç. Les excursions i visites s'utilitzen per a recollir materials que, després, a classe, serveixen de fonament a molts estudis i treballs. Així els coneixements es relacionen sempre amb les realitats. Es dona importància al treball individual i es conrea l'esperit de recerca, la consulta de biblioteques, perquè l'infant sàpiga utilitzar sempre tots els mitjans que la societat posa al seu abast per poder continuar el propi perfeccionament.

El nostre ideari. — A la nostra escola els alumnes viuen en un ambient de sinceritat i de companyonia, però també de respecte. En aquest ambient es formen i s'eduquen. Al mateix temps aprenen els coneixements bàsics que constitueixen el mínim de cultura que ha de posseir tothom en els nostres dies. I perquè el seu desenvolupament sigui integral, els habituem a pensar, a sentir i a fer: així, més tard, seran bons catalans i homes conscients, útils a les mateixes, a la Pàtria i a la societat.

Heus ací un resum dels ideals d'aquesta escola, la qual hem de recomanar a tots els nostres lectors que cerquin una bona formació per als seus infants.

Classe superior de nens. — Les matèries que integren el programa

estudien pràcticament i formen una preparació completa per als oficis i per al comerç. Les excursions i visites s'utilitzen per a recollir materials que, després, a classe, serveixen de fonament a molts estudis i treballs. Així els coneixements es relacionen sempre amb les realitats. Es dona importància al treball individual i es conrea l'esperit de recerca, la consulta de biblioteques, perquè l'infant sàpiga utilitzar sempre tots els mitjans que la societat posa al seu abast per poder continuar el propi perfeccionament.

El nostre ideari. — A la nostra escola els alumnes viuen en un ambient de sinceritat i de companyonia, però també de respecte. En aquest ambient es formen i s'eduquen. Al mateix temps aprenen els coneixements bàsics que constitueixen el mínim de cultura que ha de posseir tothom en els nostres dies. I perquè el seu desenvolupament sigui integral, els habituem a pensar, a sentir i a fer: així, més tard, seran bons catalans i homes conscients, útils a les mateixes, a la Pàtria i a la societat.

Heus ací un resum dels ideals d'aquesta escola, la qual hem de recomanar a tots els nostres lectors que cerquin una bona formació per als seus infants.

Classe superior de nens. — Les matèries que integren el programa

estudien pràcticament i formen una preparació completa per als oficis i per al comerç. Les excursions i visites s'utilitzen per a recollir materials que, després, a classe, serveixen de fonament a molts estudis i treballs. Així els coneixements es relacionen sempre amb les realitats. Es dona importància al treball individual i es conrea l'esperit de recerca, la consulta de biblioteques, perquè l'infant sàpiga utilitzar sempre tots els mitjans que la societat posa al seu abast per poder continuar el propi perfeccionament.

El nostre ideari. — A la nostra escola els alumnes viuen en un ambient de sinceritat i de companyonia, però també de respecte. En aquest ambient es formen i s'eduquen. Al mateix temps aprenen els coneixements bàsics que constitueixen el mínim de cultura que ha de posseir tothom en els nostres dies. I perquè el seu desenvolupament sigui integral, els habituem a pensar, a sentir i a fer: així, més tard, seran bons catalans i homes conscients, útils a les mateixes, a la Pàtria i a la societat.

Heus ací un resum dels ideals d'aquesta escola, la qual hem de recomanar a tots els nostres lectors que cerquin una bona formació per als seus infants.

Evolució de l'escola catalana

Són ja molt llunyans els temps que l'escola catalana es distingia sobretot pel seu contingut ideològic. Aquest era aleshores l'èxit fonamental, i gairebé tota l'activitat de l'escola girava entorn seu. Però l'escola catalana ha evolucionat, i sense perdre el seu ideari ha esdevingut escola d'avanguardia, escola sensible a tota mena d'innovacions pedagògiques.

Això cal dir-ho moltes vegades perquè encara hi ha molts pares que tenen de l'escola catalana un concepte ben allunyat de la realitat actual. Algunes de les nostres escoles d'ara es poden posar al costat d'aquelles institucions que en altres països han obtingut un renom internacional i que influïxen en l'ambient pedagògic nacional. I tant els locals, com el material, com l'ensenyament i la seva metodologia admeten la comparança amb les millors escoles de l'estranger.

Potser n'hi ha alguna que no reuneix totes les condicions que voldríem per a una escola catalana; però no deixa de treballar per tal d'obtenir-les. I els mestres i els pares i la Protectora posen el seu màxim esforç perquè cada escola nostra esdevingui la millor escola

del poble, la millor escola de districte. Aquest millorament constant és perquè les nostres escoles mantenen el seu ideal. I aquest ideal que senten i viuen profundament fa impossible el seu encastament, la seva fossilització. Una escola nostra no pot esdevenir mai, però, d'un sistema d'escampar amb més o menys èxit uns determinats coneixements; una escola nostra mai no pot creure que ja ha assolit la perfecció; cal que visqui sempre amb el diler d'assolir-la.

Tots els pares haurien de pensar que una escola catalana d'avui dona un ensenyament complet als seus fills i que ultra això els desvetlla un entusiasme, un sentit ideal de les coses que més tard ha d'influir en la vida del futur ciutadà.

I aquest sentit ideal influirà també en el caràcter de les futures generacions, la qual cosa és molt important tant per a l'individu com per a la col·lectivitat; tan important, que la manca de caràcter d'una de les més fortes dificultats que ofereix l'assoliment del nostre ideal polític.

JOSEP PARUNENYA

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

La primera Escola Catalana, l'any 1908 comptà amb prop de cent alumnes. Aquesta xifra ha anat augmentant ininterrompudament fins a l'any actual, on què el nombre de deixebles que atengueren les Escoles Catalanes en el curs 1934-1935 ha assolit els quatre mil. El descens que es veu en el gràfic correspon als anys de dictadura

del poble, la millor escola de districte. Aquest millorament constant és perquè les nostres escoles mantenen el seu ideal. I aquest ideal que senten i viuen profundament fa

ES T A N G E R

El moment internacional

(Ve de la 1.ª pàgina)

LES CONTRAPOSICIONS D'ALOISI

Ginebra, 25. — A l'informe que el Comitè dels Cinc sotmet al Consell de la Societat de Nacions, ha estat agregat un document en el qual es resumeixen les observacions verbals formulades pel baró Aloisi, en la visita que darrerament féu al senyor Madariaga.

El representant italià féu observar que el Comitè no havia pres en consideració les acusacions formulades pel seu Govern contra Abissínia ni tampoc els suggeriments italians per arribar a una solució pacífica del conflicte, que tendien a col·locar l'Estat abissini en condicions que no pogués ésser "nociu" ni pogués esclavitzar les poblacions i les races que actualment li estan sotmeses.

Féu constar de més a més que el projecte deixava de banda la qüestió importantíssima de la reorganització de l'exèrcit etiopi, i insistí en que l'Itàlia continuava creient que no existia l'autoritat del Negus.

En resum, de les manifestacions del baró Aloisi es dedueix que per a resoldre pacíficament el conflicte etiopi, caldria:

1.— Posar l'Estat abissini en condicions que no pugui perjudicar els seus veïns i reformar l'administració general del país, per tal d'eleva la seva civilització actual.

2.— Sostreure a la tirania d'Abissínia les diferents poblacions que s'estan sofrint, i que viuen als confins del país, en condicions inhumanes.

En l'entrevista s'ha tractat, així mateix, de la qüestió relativa a la concessió a Abissínia d'una sortida a la mar, i el baró Aloisi ha declarat que el seu país és completament oposat a això.

EL GOVERN ETIOPIC FA REGULAR 60 QUILOMETRES LES SEVES TROPEES

Ginebra, 25. — El Govern etiopi ha tramès a la Secretaria de la Societat de Nacions una nota en la qual es diu, especialment, que, en vista de l'actitud sempre provocadora d'Itàlia, i perquè no pugui existir dubte, en allò que fa referència a l'agressió en el cas de rompre les hostilitats, el Govern etiopi ha donat ordre a les tropes que es retirin a 60 quilòmetres de la frontera, i que es mantinguin en aquest punt, per tal d'evitar tot incident que pugui servir als italians de pretext per a una agressió.

En la referida nota es reitera la petició ja formulada anteriorment, que s'enviïn observadors imparcials per tal de comprovar els fets sense cap agressió, així com qualsevol incident eventual que es pugui produir, amb l'objecte de determinar clarament les responsabilitats.

Avui reunió del Consell de la S. de N.

ENORME SENSACIÓ PER CONÈIXER LES SEVES DECISIONS

Ginebra, 25. — Els senyors Laval, Eden i Madariaga han conferenciat durant una hora. En aquesta entrevista s'ha tractat de la reunió que celebrerà demà, al matí, el Consell de la Societat de Nacions per tal de tractar del conflicte etiopi-etiopi.

Existeix la impressió que, més o menys, s'ha fixat la línia de conducta que ha d'adoptar el Consell en la reunió de demà.

El senyor Laval ha celebrat una conferència amb el baró Aloisi.

Hipòtesis sobre avui

Paris, 25. — La premsa es pregunta quina serà l'actitud de la S. de N. Tots els diaris emeten hipòtesis, els uns preveient que el Consell estudiarà les recomanacions per a les sancions, i els altres creuen en un ajornament, tot esperant que es trenquin les hostilitats.

L'ACORD FRANCO-ANGLES

Londres, 25. — L'acord franco-anglés, que es posà de manifest en el Gabinet d'ahir, ha produït veritable satisfacció a la premsa. Els diaris diuen que l'acord fou consagrat per la resposta favorable que donà el Govern britànic a les preguntes del Quai d'Orsay.

El "News Chronicle" diu que dintre la situació difícil actual el símptoma és satisfactori, i que cal considerar-lo com un indicatiu de la sòlida intel·ligència que existeix entre el Govern britànic i el Govern francès.

El Negus desment que hagi ordenat la mobilització general

SOBRE L'EMBARGAMENT D'ARMES A ETIOPIA

La defensa antiaèria de Malta

Addis Abeba, 25. — L'Agència Reuters declara que l'emperador d'Etiopia ha desmentit la notícia circulada que havia decretat la mobilització general.

Previsions per al cas de guerra

Addis Abeba, 25. — Un preveïent que els italians portin a cap un atac, s'estan fent tota mena de preparatius i han estat adoptades diverses mesures, una de les quals consisteix a prohibir als estrangers que es dirigeixin al sud per Harrar i al nord per Dire-daua.

Per tots els voltants de la regió

Per últim es demana que el Consell de la Societat de Nacions adopti totes les mesures de precaució que cregui convenient, i acaba assegurant la plena col·laboració del Govern etiopi en allò que fa referència a l'aplicació de totes les mesures que s'adoptin per a conservar la pau.

NO ES CREU QUE S'ENVII UNA COMISSIÓ

Ginebra, 25. — Segons impressions recollides als cercles de la Societat de Nacions, la petició del Govern d'Etiopia que s'enviïn observadors a aquell país té poques probabilitats d'ésser acollida favorablement pel Consell, puix que s'estima que no contribuiria en res al millorament de la situació i que, demés, aquests observadors haurien de topa amb grans dificultats per a portar a cap llur missió.

EL MISSATGE DE HOARE I LA RESPOSTA DE MUSSOLINI

Roma, 25. — Un comunicat oficial dona compte del missatge que sir Eric Drummond, ambaixador d'Anglaterra, trameté al senyor Mussolini en nom del seu Govern.

El comunicat del Govern de Roma posa de relleu que el senyor Hoare aclari que els preparatius britànics a la Mediterrània no tenia cap caràcter agressiu per a la nació italiana i que continuaven les bones relacions entre tots dos països.

El comunicat afegeix que el "duce" pregà a l'ambaixador que comunicés a Londres que el missatge del senyor Hoare li havia estat molt agradable i que l'havia apreciat degudament.

En els medis autoritzats es declara que l'opinió pública apreciarà el comunicat d'Itàlia com significatiu que no es vol prolongar una diferència amb Anglaterra i que el conflicte etiopi-etiopi té un evident caràcter colonial, perquè sigui possible transformar-lo en un conflicte europeu, susceptible d'alterar les relacions italiangles.

LA PREMSA DE ROMA

Roma, 25. — La premsa segueix ocupant-se del conflicte etiopi-etiopi i de les negociacions de Ginebra.

El "Popolo d'Italia" fa, entre altres, el següent comentari: "Després de les absurdes proposicions de Ginebra, la Itàlia feixista, disposada a tots els esdeveniments, sabrà guardar completament els seus interessos i drets."

En relació amb aquest afirmació del diari periòdic s'anuncia que al port de Nàpols es troben ancorats actualment deu vaixells que, segons la premsa, ixiran en el termini de 24 hores cap a l'Àfrica oriental portant a l'ord 5.000 soldats.

Avui reunió del Consell de la S. de N.

ENORME SENSACIÓ PER CONÈIXER LES SEVES DECISIONS

Ginebra, 25. — Els senyors Laval, Eden i Madariaga han conferenciat durant una hora. En aquesta entrevista s'ha tractat de la reunió que celebrerà demà, al matí, el Consell de la Societat de Nacions per tal de tractar del conflicte etiopi-etiopi.

Existeix la impressió que, més o menys, s'ha fixat la línia de conducta que ha d'adoptar el Consell en la reunió de demà.

El senyor Laval ha celebrat una conferència amb el baró Aloisi.

Hipòtesis sobre avui

Paris, 25. — La premsa es pregunta quina serà l'actitud de la S. de N. Tots els diaris emeten hipòtesis, els uns preveient que el Consell estudiarà les recomanacions per a les sancions, i els altres creuen en un ajornament, tot esperant que es trenquin les hostilitats.

L'ACORD FRANCO-ANGLES

Londres, 25. — L'acord franco-anglés, que es posà de manifest en el Gabinet d'ahir, ha produït veritable satisfacció a la premsa. Els diaris diuen que l'acord fou consagrat per la resposta favorable que donà el Govern britànic a les preguntes del Quai d'Orsay.

El "News Chronicle" diu que dintre la situació difícil actual el símptoma és satisfactori, i que cal considerar-lo com un indicatiu de la sòlida intel·ligència que existeix entre el Govern britànic i el Govern francès.

El Negus desment que hagi ordenat la mobilització general

SOBRE L'EMBARGAMENT D'ARMES A ETIOPIA

La defensa antiaèria de Malta

Addis Abeba, 25. — L'Agència Reuters declara que l'emperador d'Etiopia ha desmentit la notícia circulada que havia decretat la mobilització general.

Previsions per al cas de guerra

Addis Abeba, 25. — Un preveïent que els italians portin a cap un atac, s'estan fent tota mena de preparatius i han estat adoptades diverses mesures, una de les quals consisteix a prohibir als estrangers que es dirigeixin al sud per Harrar i al nord per Dire-daua.

Per tots els voltants de la regió

urgentment l' aixecament de l'embargament d'armes.

L'esmentada personalitat ha afegit: Els nostres recursos econòmics no ens permeten comprar grans peces d'artilleria. Amb tot, podríem fer-nos amb 250.000 fusells i diversos milions de cartutxos de la Gran Bretanya."

No és cap secret que del milió d'home que Etiopia pot mobilitzar, únicament la meitat disposen d'armes que poden ésser útils en una guerra a l'estil modern, i que l'altra meitat està equipada amb llances, sabres i fusells que foren recollits pels abissins quan la victòria sobre els italians a Adua.

Defensa de Malta

Londres, 25. — Abir a la nit s'efectuaren a Malta noves proves de defensa contra possibles atacs aeris. Durant mitja hora estigueren apagats tots els llums, tant a la capital com als pobles propers, havent-se dutat tota la població les ordres dictades per les autoritats.

Chertok cap als EE. UU.

Londres, 25. — El senyor Leo Chertok ha embarcat aquest matí a Londres amb direcció als Estats Units. Ha declarat als periodistes que dintre de tres setmanes pensava tornar a la capital britànica.

La concessió Rickett

El Caire, 25. — L'ex-ministre Tewfik-doss Patxi ha declarat al diari "Al-Ahram" que ell era l'autor del document donant la concessió Rickett. Ha declarat que l'estipulació més important era la relativa a la fundació de la companyia, que seria purament americana-etio, amb un capital superior a dos milions de lliures esterlines.

Les eleccions de Kleipeda

¿Serà cridada a l'ordre Alemanya?

Memel, 25. — La campanya electoral local a la seva fi. El sistema adoptat per a l'escleritació facilita la tasca dels emissaris alemanys. Cada elector rebia un bloc d'on havia d'arrancar els fulls corresponents als candidats que ha d'eleger.

El partit alemany que a nombrosos districtes ha fet jurar sobre la Bíblia els camperols els reclamava el bloc de paperetes per eslar al corrent de qui ha votat.

Els serveis de radiotelefonía es venen interrompits constantment per una estació alemanya que es desconeix on és col·locada. Pel contrari, el servei de Memel, a l'estació de Koenigsberg, és repetit cinc vegades cada dia.

Serà cridada a l'ordre Alemanya?

Ginebra, 25. — El senyor Laval, entre altres visites, ha rebut avui la del senyor Berger Waldenegg.

S'ha celebrat una llarga conferència entre els senyors Laval, Eden, Aloisi i Lozoraitis, en la qual s'ha estudiat la qüestió de la situació a Memel. Sembla que s'ha indicat la necessitat de posar a coneixement dels dirigents alemanys que Anglaterra, Itàlia i França han obtingut del Govern lituà la seguretat que la consulta electoral del 29 de setembre s'efectuaria amb total llibertat, respectant-se la composició de la Dieta resultant.

Pot assegurar-se que aquesta qüestió no serà discutida per l'Assemblea de la S. de N.

La XVI Assemblea

UN DISCURS DE G. BONNET CONTRA LA DESVALORACIÓ

Ginebra, 25. — La segona Comissió de l'Assemblea ha prosseguït aquesta tarda la discussió sobre els treballs de l'organisme econòmic i financer de la Societat de Nacions. Han parlat diversos oradors; entre ells, el senyor Sierra (Espanya).

Després d'acabada la discussió general, el ministre francès de Comerç, senyor Bonnet, després d'anunciar la presentació d'una proposició, ha recordat que s'han celebrat moltes Conferències que no han tingut resultat pràctic, i ha citat especialment la d'Estresa. Ha afegit que en els moments actuals cal, abans de separar-se, posar-se d'acord sobre algunes idees precises que convenia desentrotillar.

Ha acabat afirmant que la desvaloració constituïa per si sola un arma més terrible que totes les mesures de protecció remediades.

La data de la clausura de l'Assemblea

Ginebra, 25. — La Secretaria de la Societat de Nacions ha facilitat aquesta tarda, a darrera hora, el següent comunicat:

La mesa de l'Assemblea s'ha reunit sota la presidència del senyor Benes, i després d'un canvi d'impressions, en el qual han pres part els senyors Eden, Motta i de Valera, s'ha decidit reunir-se novament demà o divendres per tal d'examinar la qüestió relativa a la clausura o ajornament de l'Assemblea.

Crònica d'Abissínia

(Ve de la 1.ª pàgina)

Una anècdota del Negus

Els funcionaris del Palau contenen una història sobre l'emperador que podria haver estat treta de les "Milles i una nits". Seguint l'exemple de Haroun-al-Raschid, li agrada córrer disressat per la seva capital per veure si la policia complex amb els seus deures, si els carrers són nets i el que la gent fa i diu.

L'altra nit va sortir vestit com un dels seus súbdits més humils, acompanyat per una fidel "ombra". A la seva tornada al Palau, després d'ésser apagats els focs, va trobar tres de les portes barrades per sentinel·les. Com que no reconegueren l'emperador es negaren a donar-li pas i el varen detenir fins que fou cridat el sergent. L'emperador insistí després a passar per la quarta porta, per la qual, alegant afers urgents, li fou permès el pas. Els tres vigilants sentinel·les varen ésser condecorats. El quart, massa complaent, fou objecte d'una repulsa.

Els preparatius bèl·lics a Harrar

He tornat avui d'Harrar on he trobat totes les carreteres de la província abarrotes d'homes apressats-se a incorporar-se a l'exèrcit. Deixen darrera d'ells en els pobles només vells i criatures. Les mullers acompanyen els homes per a cuinar i fer els transports en campanya. Totes les carreteres estan controlades per portes de ferro ondulat amb un guàrdia que escolloca tots els viatgers.

Harrar, una ciutat normalment d'uns trenta mil habitants, està actualment en ebullició; totes les habitacions estan atapeïdes de guerrers, i a fora, en els carrers, plens de gom a gom, els reclutes es proven els uniformes caqui davant les mirades admiratives de dones i criatures.

Un representant tramès per l'emperador fa un míting a la plaça de la ciutat amural·lada exhortant als homes a donar proves de valor i llealtat. Els caps subalterns que han deixat els seus homes dintre d'Harrar, han estat saludats per les multituds que s'inclinen fins a terra mentre les noies, amb garlandes de flors, circulen en processó a través de la ciutat, cantant oracions.

Després de la detenció d'un espia, l'atmosfera de la ciutat es féu densa.

4.876 metres en hidroavió

Washington, 25. — L'enginyer Benjamí King ha batut el rècord mundial d'alçada en hidroavió, ha aconseguit elevar-se a 4.876 metres.

Una conversa amb Leo Chertok

Després del cop teatral de Rickett, el financer americà Leo Chertok obté una concessió de prop de 45.000 quilòmetres a Abissínia

(Exclusiva de LA PUBLICITAT.)

Durant aquests darrers temps s'ha parlat molt del subsof d'Abissínia. Els comentaris han estat per a tots els gustos i han oscil·lat de l'apreciació fabulosa a la negació de tot valor. Amb tot, es fa difícil de creure que per una terra que no val res un país com Itàlia es llanci a una aventura bèl·lica que tants perills i responsabilitats implica, i que grups financers internacionals gestionin i obtinguin concessions de la importància de les signades pels financers senyors Rickett i Leo Chertok.

Aquest darrer, representant d'un grup americà, obtingué el dia 19 de juliol, després de molts dies de negociació amb el Dr. Matoin, ministre etiopi a Londres, la signatura d'una concessió que li conferí el dret d'exploració una àrea de més de 45.000 km. quadrats de l'oest d'Abissínia.

En tres setmanes, temps que els advocats d'ambdues parts necessitaven per a l'estudi de la transacció, Mr. Chertok i el desconegut grup de financers americans que el seguien esdevingueren possedidors d'un dels més rics dipòsits d'or, plata i platí, així com també d'extenses camps petrolífers.

Aquesta gran transacció fou decidida entre homes de negocis. Mr. Chertok i el Dr. Matoin. No té absolutament cap aire polític, i comercialment és tan important com ho fou la concessió de Mr. Rickett, d'efecte teatral.

Mr. Chertok rebé un representant de Mitropess, i en un interviu exclusiu al Savoy Hotel donà els següents detalls de la seva concessió.

"La veritat és que jo ho he tractat tot amb el doctor Matoin, com un assumpte particular — digué. — Jo he comprat la concessió al mateix Dr. Matoin, el qual, durant molts anys, fou governador d'una província d'Abissínia, rebuda de l'emperador Haile Selassie com a prova del seu especial efecte. El Dr. Matoin regí des del 1917 el territori objecte de la concessió, i per tant, està assabentat de les riqueses minerals d'aquest districte, que és el més ric de l'imperi i en ell hi ha or, argent, platí i altres valuosos metalls. Dels beneficis que se n'obtenen ell es quedava el cinquanta per cent, el 25 per cent havia d'anar a un altre cap, i el 25 per cent restant era per a l'emperador. En els següents anys el Dr. Matoin fou absorbit per les ocupacions de la seva carrera diplomàtica i no pogué tenir cura de la concessió. Però en els divuit anys que hi intervingué reeixí a obtenir una bona quantitat d'or, del qual tinc diverses mostres que acrediten la riquesa en aquest metall del subsof del terreny transierit.

El doctor Matoin rebé un pagament immediat de més d'un milió de lliures. Es diu que el donarà a l'emperador per a les necessitats nacionals."

El Congrés de la C. G. T. francesa

Reunió de la delegació d'esquerres

Paris, 25. — El Congrés de la Confederació General del Treball unitari ha prosseguït els seus treballs a Issi-les-Moulineaux, sota la presidència del secretari de la Unió de Sindicats del Nord, senyor Bournelon.

La reunió ha estat consagrada a l'exposició feta per diferents delegacions de l'acció desenvol·lada per llurs respectius organismes en defensa dels treballadors.

També s'ha examinat l'exposició feta per la delegació que ha assistit al Congrés de la C. G. T. en la Mutualitat.

Després de fer ús de la paraula diversos oradors, el Congrés ha votat una resolució de solidaritat amb els treballadors espanyols.

Reunió del "Front Popular"

Paris, 25. — En la reunió celebrada aquesta tarda per la Delegació d'esquerres han estat aprovades plenament les proposicions fetes aquest matí per la subcomissió tècnica relatives a la tàctica que s'hagi d'adoptar pels representants de les Esquerres a la Comissió de Finances en procedir-se a l'examen del Pressupost per a 1936.

En el curs de la reunió s'ha arribat oficialment a un acord per a la presentació d'una demanda d'interpel·lació relativa a les Manifestacions de les Creus de Foc.

El Congrés de la C. G. T. francesa

Reunió de la delegació d'esquerres

Paris, 25. — El Congrés de la Confederació General del Treball unitari ha prosseguït els seus treballs a Issi-les-Moulineaux, sota la presidència del secretari de la Unió de Sindicats del Nord, senyor Bournelon.

La reunió ha estat consagrada a l'exposició feta per diferents delegacions de l'acció desenvol·lada per llurs respectius organismes en defensa dels treballadors.

També s'ha examinat l'exposició feta per la delegació que ha assistit al Congrés de la C. G. T. en la Mutualitat.

Després de fer ús de la paraula diversos oradors, el Congrés ha votat una resolució de solidaritat amb els treballadors espanyols.

Reunió del "Front Popular"

Paris, 25. — En la reunió celebrada aquesta tarda per la Delegació d'esquerres han estat aprovades plenament les proposicions fetes aquest matí per la subcomissió tècnica relatives a la tàctica que s'hagi d'adoptar pels representants de les Esquerres a la Comissió de Finances en procedir-se a l'examen del Pressupost per a 1936.

En el curs de la reunió s'ha arribat oficialment a un acord per a la presentació d'una demanda d'interpel·lació relativa a les Manifestacions de les Creus de Foc.

La Delegació d'esquerres ha aconseguit una decisió en el que es refereix al programa econòmic i financer que havia d'elaborar, fins que els principals líders del grup d'esquerres, entre ells els senyors Malvy, Palmade, Léon Blum i Vicent Auriol, estiguin presents, a l'objecte que puguin donar a conèixer llur opinió i acceptar llur part de responsabilitat, participant en els debats.

4.876 metres en hidroavió

Washington, 25. — L'enginyer Benjamí King ha batut el rècord mundial d'alçada en hidroavió, ha aconseguit elevar-se a 4.876 metres.

Una conversa amb Leo Chertok

Després del cop teatral de Rickett, el financer americà Leo Chertok obté una concessió de prop de 45.000 quilòmetres a Abissínia

(Exclusiva de LA PUBLICITAT.)

Durant aquests darrers temps s'ha parlat molt del subsof d'Abissínia. Els comentaris han estat per a tots els gustos i han oscil·lat de l'apreciació fabulosa a la negació de tot valor. Amb tot, es fa difícil de creure que per una terra que no val res un país com Itàlia es llanci a una aventura bèl·lica que tants perills i responsabilitats implica, i que grups financers internacionals gestionin i obtinguin concessions de la importància de les signades pels financers senyors Rickett i Leo Chertok.

Aquest darrer, representant d'un grup americà, obtingué el dia 19 de juliol, després de molts dies de negociació amb el Dr. Matoin, ministre etiopi a Londres, la signatura d'una concessió que li conferí el dret d'exploració una àrea de més de 45.000 km. quadrats de l'oest d'Abissínia.

En tres setmanes, temps que els advocats d'ambdues parts necessitaven per a l'estudi de la transacció, Mr. Chertok i el desconegut grup de financers americans que el seguien esdevingueren possedidors d'un dels més rics dipòsits d'or, plata i platí, així com també d'extenses camps petrolífers.

Aquesta gran transacció fou decidida entre homes de negocis. Mr. Chertok i el Dr. Matoin. No té absolutament cap aire polític, i comercialment és tan important com ho fou la concessió de Mr. Rickett, d'efecte teatral.

Mr. Chertok rebé un representant de Mitropess, i en un interviu exclusiu al Savoy Hotel donà els següents detalls de la seva concessió.

"La veritat és que jo ho he tractat tot amb el doctor Matoin, com un assumpte particular — digué. — Jo he comprat la concessió al mateix Dr. Matoin, el qual, durant molts anys, fou governador d'una província d'Abissínia, rebuda de l'emperador Haile Selassie com a prova del seu especial efecte. El Dr. Matoin regí des del 1917 el territori objecte de la concessió, i per tant, està assabentat de les riqueses minerals d'aquest districte, que és el més ric de l'imperi i en ell hi ha or, argent, platí i altres valuosos metalls. Dels beneficis que se n'obtenen ell es quedava el cinquanta per cent, el 25 per cent havia d'anar a un altre cap, i el 25 per cent restant era per a l'emperador. En els següents anys el Dr. Matoin fou absorbit per les ocupacions de la seva carrera diplomàtica i no pogué tenir cura de la concessió. Però en els divuit anys que hi intervingué reeixí a obtenir una bona quantitat d'or, del qual tinc diverses mostres que acrediten la riquesa en aquest metall del subsof del terreny transierit.

El doctor Matoin rebé un pagament immediat de més d'un milió de lliures. Es diu que el donarà a l'emperador per a les necessitats nacionals."

El Congrés de la C. G. T. francesa

Reunió de la delegació d'esquerres

Paris, 25. — El Congrés de la Confederació General del Treball unitari ha prosseguït els seus treballs a Issi-les-Moulineaux, sota la presidència del secretari de la Unió de Sindicats del Nord, senyor Bournelon.

La reunió ha estat consagrada a l'exposició feta per diferents delegacions de l'acció desenvol·lada per llurs respectius organismes en defensa dels treballadors.

També s'ha examinat l'exposició feta per la delegació que ha assistit al Congrés de la C. G. T. en la Mutualitat.

Després de fer ús de la paraula diversos oradors, el Congrés ha votat una resolució de solidaritat amb els treballadors espanyols.

Reunió del "Front Popular"

Paris, 25. — En la reunió celebrada aquesta tarda per la Delegació d'esquerres han estat aprovades plenament les proposicions fetes aquest matí per la subcomissió tècnica relatives a la tàctica que s'hagi d'adoptar pels representants de les Esquerres a la Comissió de Finances en procedir-se a l'examen del Pressupost per a 1936.

DEL COMBAT BAER-LOUIS

Nova York, 25. — Tota la premsa s'ocupa del combat celebrat anit al Yankee Stadium, i s'elogia en general la tècnica de què donà proves el vencedor Joe Louis.

Segons el redactor esportiu del "New York Times", Max Baer rebé del seu contrari uns 250 o 300 cops de puny.

Segons dades oficials, els ingressos pel combat pugen 932.944 dòlars, havent-ne cobrat 215.000 cadascun dels boxadors.

EL CINEMA

EL NOU FILM DE CHARLOT

Es titularà "54632"
ENCARA NO S'HA ESTRENAT, I JA EN PARLEN APASSIONADAMENT: "CHARLOT ESTÀ FENT UN FILM COMUNISTA". EXCLAMEN, ALARMATS, ALGUNS DIARIS NORD-AMERICANS

Ja se sap alguna cosa del nou film de Charlie Chaplin, del qual fa tant anys que es parla. Es titularà "54632". Aquest número pertany al d'un obrer que treballa en una fàbrica, i l'obligació del qual és reduir a trossos els carterons petits davant una cinta que s'escola amb una velocitat vertiginosa. Ha d'ésser tan exacta l'operació, que el número humà no pot perdre ni una fracció infinitesimal de segon. No pot robar a la seva tasca ni el temps indispensable per a espatxar una mosca que s'entesta a passejar-se-li pel front. I això és el que ocorre al número 54632, inundat de suor, inquiet pel pessigolleig de la bestiola, el nostre home contrain el front, belluga el cap... Però no n'hi ha de fet. I a l'últim ja no pot més. Una manotada ràpida i tornem-hi. Tornem a la tasca automàtica i continuem. Però això ha estat suficient per a provocar la catàstrofe. L'automàtica humà no tarda a contemplar, esmarrat, el resultat de la modificació del ritme dels seus moviments. El cop de mà a la mosca ha bastat per a produir un automàtic inservible.

El número 54632 i la màquina defectuosa són foragitats del terreny de les coses útils. La màquina va a parar al dipòsit de les mercaderies invendibles. L'obrer és tret de la fàbrica d'una empenya...

En caure al carrer, s'agafa instintivament a una bandereta roja que agita un altre obrer, per tal de desviar els vehicles d'unes obres que s'estan fent en el paviment. I vol l'atzar que una manifestació de sense feina travessi en aquell moment el carrer. Els manifestants veuen una bandera roja moguda per la mà d'un col·lega. I la segueixen amb entusiasme...

Fins que l'home que va començar la seva carrera davant la cinta d'un treball a la cadena, acaba acampant en una selva verge, on ha d'atendre les necessitats imperioses de la seva existència com els homes de les cavernes...

Una civilització mal ordenada l'ha col·locat al marge dels seus dominis. La fabricació vertiginosa, de la qual ell era un ressort mínim, acabarà empenyent la humanitat cap al seu punt de partida, perquè els seus productes no troben compradors, mentre els automàtics de carn i ossos que formen part de l'engranatge no tenen temps per a espatxar una mosca del seu rostre... Per què serveix, doncs, el frenet de la fabricació si la crisi impedeix l'ús de les coses fabricades?

La premsa nord-americana va posar el crit al cel quan l'argument del nou film de Charlie va ésser conegut. "Chaplin està elaborant una pel·lícula comunista!", exclamaren, alarmats, alguns diaris.

Però Charlie va contestar ràpidament als atacs: "Jo no em fico en política — va dir —, ni tracto de fer propaganda comunista. La història del 54632 és la d'un pobre home que porta uns sabatots desmesurats, un bas-

tonet i un barret fort minúscul. I Tinc jo la culpa que el meu protagonista existeixi en el 1935, en el país feliç dels Estats Units, on la fabricació vertiginosa pot donar lloc a situacions com les que maltracten el pobre home del meu film?"

SAVOY
"LES DARRERES NOTÍCIES DEL MON"
Passeig de Gràcia, 86
Noticiaris - Documentals
Actualitats-Reportatges
INAUGURACIÓ DISSABTE

PROJECTOR
SHIRLEY TEMPLE, la graciosa criatura, tota expressió i vivacitat, i que per la seva simplicitat irresistible i el seu talent s'ha apoderat de totes les voluntats del públic cinematogràfic, apareixerà en dos films que s'estrenaran aviat. I el mateix dia. Dilluns que ve, segurament. L'un, el del Coliseu, es titula "Ahorra y siempre". Gary Cooper i Carole Lombard hi són els companys de la petita Shirley. L'altre, el del Capitol, es titula "Nuestra hija". En aquest, Joel Mac Crea i Rosemary Ames fan de pares de la precoc artista... En el mateix programa del Capitol figura un film de Charlie Chan, aquell xinès astut que s'expressa amb proverbis i que ací farà de les seves a Egipte.

QUAN? ON?
Metro Goldwyn Mayer
Presenta
EL VELO PINTADO
MARSHALL
BRANT

ES GAIREBE segur que, a últims de febrer, la Fox instal·larà uns estudis a Barcelona. Hi rodarà pel·lícules parlades en castellà. L'equip espanyol d'aquesta marca — Caterina Barea, Martínez Sierra, Jardiel Poncela — treballarà en aquests nous estudis: D'això no se sap res encara...

UN DIA D'AQUESTS passaran per Barcelona els famosos artistes del cinema alemany Verner Krauss i Lili Dagover. Van a l'Escorial a filmar els exteriors de "La vida de Felip II", que edita l'Aria Film. Se'n faran tres versions: alemanya, francesa i anglesa.

EL TIVOLI continuarà fent teatre o es convertirà en cinema? S'ha dit que la Metro se'l quedava. Diaris d'ací i de fora afirmaren que havia estat signat el contracte per a dos anys i tot. Però després feren córrer que ni hi havia res de tot això. Que l'empresari actual seguiria donant-hi funcions teatrals. Però... Una important distribuïdora ens acaba de dir que ha contractat part del seu material per a estrenar-lo al local del carrer de Casp. Prou rumors desorientadors, doncs! Definitivament el Tivoli serà cinema. ¿Qui se l'ha quedat? Ah, això és un secret! Els interessats — ells sabran per què — no volen que se sàpiga el seu nom. I malgrat els esforços que hem fet ens hem quedat a les fosques sobre aquest punt.

INTERVIU EXPRESS
LA TEMPORADA QUE VE
Mr. Bernard J. Gottlieb, director de la Columbia Films, S. A., ens diu que donant bons films no hi ha crisi, i que la seva marca en té d'excel·lents

La Columbia Pictures s'ha decidit a distribuir pel seu compte el seu material a la Península. Heus ací el que ens ha dit Mr. Bernard J. Gottlieb, director de la sucursal barcelonina d'aquesta acreditada marca: —Fa quinze anys que els germans Cohen fundaren la Columbia. I d'aleshores ençà, aquesta companyia ha anat agafant més i més importància, perquè no s'ha fíat més que dels seus propis recursos, sense sotmetre's als banquers. I per això ara és una de les poques cases que ha resistit la depressió... —A què obceca la vostra decisió de muntar oficines ací? —Nosaltres som comerciants. I ens hem instal·lat ací perquè hi ha un mer-

cat. Venim a fer diners donant bons films. —I el secret dels bons films? —La Columbia quan vol fer un film, el vol fer bo. Naturalment. El primer que tria és l'argument. I després els artistes. D'aquests, en tenim pocs sota contracte. Els lloguem a les altres companyies, i així podem disposar de tots, i no hem de sostenir les càrregues constants dels contractes, ni subjeutar-nos a compromisos... —Bé, està molt bé això! Però ací, què? —Què voleu dir? —Que ací també n'hi ha de compromisos... La Mútua... la propaganda... —Mireu. Jo sóc nou ací. I la casa, com a tal, tampoc. De manera que no estem lligats amb ningú ni ens volem lligar. —Ací tenim altres problemes, també. Els dobles, per exemple. ¿Dobla-rem? —No ho hem resolt encara. Ho estudiarem i si hi veiem negoci... —Penseu fer films espanyols? —Ja n'hem fet un. "La última cita", amb Luara Alcázar i José Crespo. I si dona resultat... —I la crisi, què? —La crisi? Donant bons films no n'hi ha. I nosaltres en tenim d'excel·lents. —I de la crítica? Què en pensem? —Em plau molt la crítica honrada. Però amb això de l'honoraria hi ha moltes variacions. Fa poc que sóc a Espanya i no sé quina varietat hi haurà ací... —Si és així, tranquil·litzeu-vos, mister Gottlieb...

MADRE ALEGRIA
Una producció d'Exclusives Diana

UN NOU CINEMA
A finals d'aquest mes obrirà les seves portes el Savoy

Amb el cinema, la premsa ha trobat un magnífic complement i un col·laborador eficaç. Els noticiaris, particularment, són els que ens en donen una més clara idea.

La lectura, en el diari, de la diversitat de fets que es produeixen ininterrompudament, ja siguin de caire polític, científic, esportiu, artístic, etc., pot consideren-se com una cosa insubstituïble; però ni amb la paraula parlada, ni amb l'escriu —la ràdio— podreu mai, com en el cinema, formar-vos una visió tan exacta de les coses i de les persones, ni revivir amb tanta fidelitat aquells mateixos fets, puix que, per mitjà de la imatge i de la sonoritat, el que veieu al lleng és una reproducció idèntica, real, completa i imparcial, que és tant com fer-vos en un testimoni presenciat, amb l'avantatge, encara, que en el ci-

COLISEUM
Carles Gardel i Roseta Moreno en EL DIA QUE ME QUIERAS

ES UN FILM PARAMOUNT

MOLT AVIAT UN ESDEVENIMENT

Ahora y Siempre
Inauguració Oficial de la temporada
Es un film Paramount

URQUINA

Divendres vinent
Inauguració Oficial de la temporada
UFA en aquest local PRESENTACIÓ DE

Juan de Arco
Un film bèl·lic, d'entusiasme i fervor que plasma en belles estrofes lluminoses la gesta gloriosa de la immortal donzella
Lliure d'impostos a Alemanya per ésser considerada "obra d'art"

nema podedu observar i precisar, amb tota claredat i comoditat, una sèrie de detalls, petits i grans, que personalment probablement us haurien passat desapercebuts.

Conscient, la nova Empresa del "Savoy", de l'enorme importància i transcendència que contenen aquesta mena de films i de la preferència que per a ells ha palesat el nostre públic, no solament s'ha assegurat un magnífic servei de Noticiaris estrangers, facilitats per marques de tan sòlid prestigi com "Fox", "Luce" i "France Actualité", sinó que ha arribat a un acord amb la casa "Interfilm" per tal d'editar, setmanalment, un Noticiari que recollirà els fets més interessants de la vida catalana, amb el qual, el servei d'actualitats de què disposarà el "Savoy" serà completíssim i d'una vàlua extraordinària, no superada per cap altre local d'Espanya.

Per altra part, al "Savoy" compta amb l'exclusiva de pel·lícules culturals, documentals, viatges, dibuixos en colors, etc., que acrediten a bastament la gran competència dels seus elements i garanteixen el constant èxit d'aquest nou saló.

LA MUSICA

Els premis musicals de la Generalitat

La Generalitat, ultra els premis musicals que ja tenia establerts, en concedirà un altre de 500 pessetes al concertista o al conjunt instrumental o vocal que, en el període comprès des del primer del proper octubre al 30 de juny vinent, hagi contribuït millor al major coneixement de la música catalana, amb l'execució, a Catalunya o fora de Catalunya, d'obres de compositors catalans.

Serà concedit a judici i segons veredicte de la sub-Ponència de Música del Consell de Cultura de la Generalitat, la qual apreciarà lliurement la concurrència de les condicions del premi ofert, atenent no solament al nombre d'obres executades, sinó al prestigi reconegut de l'aspirant, el lloc de les execucions, etc. A aquesta recompensa podrà aspirar-hi tot músic, sense distinció de nacionalitat ni de residència.

No caldrà, d'una manera precisa, que els que aspirin al Premi d'estímul a l'execució el sol·licitin personalment. Podrà ésser concedit a proposta de qualsevol ciutadà que justifiqui els mèrits del concertista o entitat per al qual el demani i també per iniciativa de l'esmentada sub-Ponència Musical del Consell de Cultura de la Generalitat.

EL TEATRE

D'alegs. breus
L'obra d'inauguració de la temporada del Novel·lats és, encara, una incògnita

—Ja sé amb quina obra començaran, al Novel·lats, la temporada.
—Aboca!
—Començaran amb la comèdia de Prudenci Bertrana "Els atropellats".
—Des de quan coneixes aquesta novel·la?
—Des d'avui, dimecras, al migdia.
—Doncs procura una altra vegada recollir les informacions més tard. Perquè ho sàpigues, això de "Els atropellats", a aquestes hores, està deixant córrer. Així, almenys, m'ho ha venut una persona que està molt al corrent del que passa al Novel·lats.
—Però per quin motiu pot haver-se produït tan sobtadament aquest canvi?
—Sembla que "Els atropellats" és una obra ja estrenada... "L'auto del senyor Moxet", recordes? Pel que he sentit contar, En Bertrana només ha canviat el títol i ha fet unes lleugeres modificacions. Repetixo, de totes maneres, que ho he sentit contar. No conec "Els atropellats", i per tant, no afirmo ni nego res, sobre aquest punt.
—Aleshores, digues que, al capdavant, potser s'inaugurarà la temporada, tal com s'arribà a assegurar abans d'ahir, amb la comèdia de l'Andreu Arús o amb la d'Ignasi Agustí.
—No, no. A l'obra que l'Artís té destinada al Novel·lats, titulada "Papà", no hi ha drama. Quant a Ignasi Agustí, ja veig advertir-te que l'empresari està esportivada d'obrir la temporada amb ella.
—Com deu estar, l'Agustí?
—Una mica molest. I amb raó! Ho està, més que per altra cosa, per haver-se assabentat que Mercè Nicolau i Ramon Martori han decidit, en últim moment, presentar la companyia amb una traducció.
—Anem a pans. Aquesta traducció existeix, però no té triada per a figurar al cartell inaugural juntament amb "Els atropellats".
—Es tracta...
—D'una vella i preciosa obra de Merimé, que té traducció Francesc Prestes i que quinze anys enverga va ésser, a París, un dels grans èxits del teatre del Vieux-Colombier. A Barcelona s'estrenà a l'Esportiv, quan la temporada del Sindicat d'Actors Catalans. Ara bé: si no es fan "Els atropellats", no se sap si es farà, de moment, l'obra de Merimé.
—En definitiva, doncs, no hi ha encara res segur.
—Res... a molt poca cosa.

PODRECCA A L'OLYMPIA
presentarà des d'avui el seu SEGON PROGRAMA: "La Gelsa", "A la manera de Mistinguett", "Antigua Viena", "Yes, sir", "I'm your Baby", etc., etc.

El festival artístic del vinent dissabte a l'Orfeo Gracienc

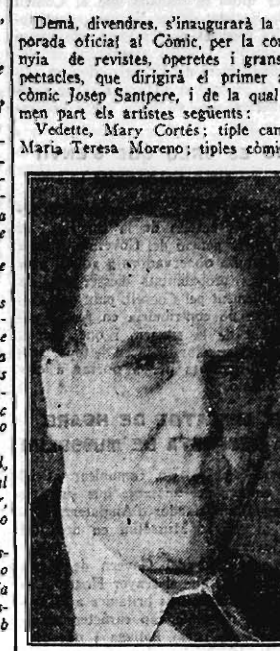
ACTUARA LA COMPANYIA CATALANA D'ARTISTES ASSOCIATS, EN SUBSTITUCIÓ DE LA DE JOAQUIM TORRENTS. I ES REPRESENTARÀ LA COMÈDIA "ELS HOMES FORTS". EN LLOC D'ESTRENAR-SE L'OBRA DE MANUEL VALLEDERES "LA SANG ALS ULLS".

Per alteracions en el personal artístic de la companyia Torrents, difícils de resoldre momentàniament, i més tractant-se d'una estrena, ha estat ajornada la representació de l'obra de Manuel Vallederes "La sang als ulls".

El seu lloc, la companyia catalana "Artistes Associats", que dirigeix Enric Lluell, posarà en escena la comèdia en quatre actes, original d'Albert Pina, "Els homes forts". Premi Ignasi Iglésies 1933, de la Generalitat de Catalunya.

Tal com havíem anunciat ja, prendran part també en aquest festival el "Quatre Cantos Orpheus", de l'Orfeo Gracienc; "Les Gavines de la Barre", etc.; els eminents cantants Josefina Bianch, soprano, i Ricard Fuster, baríton. Recordem que les comandes d'invitacions s'han de fer a les 11 hores següents: Salmeron, 208 (viii). Sastreia Casa Carreres (Plaça del Sol, 9 i 10). Sastreia "La Campana" (Plaça Rius i Taulet, 19). Orfeo Gracienc. I al diari "La Humanitat".

DEMA, AL COMIC
Es presentarà la companyia Santpere amb l'estrena de "El hombre invisible"

JOSEP SANTPERE
Rosita Hernández i Isabel Estorc; típles: Cándida Beery, Isabel Molina, Carme Cervera, Juanita Salazar, Maria Aznar i Paqueta Campos; primers actors còmics: Ignasi Leon, Alfons Artega, Miquel Pedrola i Baby Alvarez; tenor còmic, Manuel Alares; tenor, Fernando Cortés; actors: Andreu Calvo, Lluís Xon, Antoni Alarma, Lluís Freix i Pere Gimier; apuntadors: Manuel Delader i Josep Buell; regidor d'escena, Frederic Aragonès. Trenta bellíssimes vicietips, dirigides pel mestre Nicolau Picher; mestres directors i concertadors: Manuel Arquellada i Vicenç Quirós; direcció artística, Josep L. Campa.

La presentació d'aquesta companyia es farà, com hem vingut anunciant, amb l'estrena de l'òpera vicietips, arre- vistada, en tres actes (primer i segon sense interrupció), dividida en dotze quadres, diversos entremesos i cortines, original d'Eduard Borrás i G. Sánchez Bosa, música del mestre Díaz Giles, "El hombre invisible".

Els autors assistiran a l'estrena, i dirigirà l'orquestra el mestre Díaz Giles.

TIVOLI
Darrera setmana. Diumenge: Comiat de la Companyia i d'AMALIA DE ISABURA. Avui, tarda, 5. Nit, 10.15. Butaques, 4 pessetes. Exit clomors

PECCATA-MUNDI
teatral de tota la Companyia i de l'empresari AMALIA DE ISABURA. Magnífica presentació

AL ROMEA
Reposició d'obres de Benavente

S'ANUNCIA PER A MOLT AVIAT L'ESTRENA D'UNA COMÈDIA DE CHARLES MERE

Els cartells del Rómica tindran aquesta setmana una gran mobilitat i una gran categoria. Per a demà, divendres, a la nit, s'anuncia l'obra mestra de Benavente "Rosas de Otoño", i el dissabte, també a la nit, serà reposada una altra obra del mateix autor, "Los intereses creados", joia de la dramàtica espanyola.

YERMA
Un èxit dels grans èxits

El temps que fa que no s'han representat aquestes dues comèdies de Benavente a Barcelona, i el fet d'esser Irene López Heredia i Marià Asquerino els artistes que les reposen, els quals tant i fervorosos elogis han escoltat del propi autor en aquestes interpretacions, donen caràcter d'esdeveniment a aquestes vetllades del Rómica.

Per altra banda, la Companyia Heredia-Asquerino prepara, per estrenar-la molt aviat, la sensacional obra de Charles Méré, "La dama del antifaz", traduïda per Cristòfol de Castro.

PODRECCA A L'OLYMPIA
presentarà des d'avui el seu SEGON PROGRAMA: "La Gelsa", "A la manera de Mistinguett", "Antigua Viena", "Yes, sir", "I'm your Baby", etc., etc.

TEATRE ORFEO GRACIENC Astúries, 83
DISSABTE, DIA 28, A LES 10 DE LA NIT
Companyia catalana "ARTISTES ASSOCIATS". Direcció: ENRIC LLUELL
1.er: Es posarà en escena la comèdia en 4 actes, original d'Albert Pina, "ELS HOMES FORTS". Premi Ignasi Iglésies 1933, de la Generalitat de Catalunya. 2.º: Quartet vocal Orpheus. 3.er: Les Gavines de la Barceloneta. 4.º: Acto de concert dels eminents artistes Josefina Bianch, soprano, i Ricard Fuster, baríton. Mestre acompanyant: Josep Rodon.

L'EMPRESA DEL NOVEL·LATS ES AGRAIDA
Representacions gratuïtes de teatre català dedicades als infants

A la Generalitat de Catalunya ens fou facilitada abir la següent nota: "El senyor Lluís Duran i Ventosa, conseller de Cultura, ha rebut una atenta carta del senyor Ramon Martori en la qual, en nom de l'empresa Nicolau, Martori, li expressa el seu agraïment més sincer per l'ajut de la Generalitat per a la vinent temporada de teatre català al teatre Novel·lats, oferint no pla- nyer ni l'esforç ni l'entusiasme per a correspondre a la confiança del senyor conseller de Cultura. I afegeix que la companyia desitja oferir una representació mensual gratuïta dedicada als infants de Catalunya.

YERMA
es representa avui tarda i nit

El senyor Duran i Ventosa, agraït com es mereix aquest oferiment, ha cregut que el més pràctic és traslladar-lo al senyor conseller-regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona per tal que els petits deixebles de les escoles municipals puguin conèixer les millors obres del nostre teatre. Així ho ha comunicat tot seguit al senyor Col·la i al senyor Martori, perquè es posin d'acord per a la realització de tan simpàtica idea.

YERMA
Exit màxim de MARGARIDA XIRGU

TEATRE STUDIUM
La companyia Galligó ha quedat ja formada

Arranjades les dificultats que en els primers moments es presentaven en la formació de la Companyia Galligó, i després aquesta d'acabar els mateixos noms que en anys anteriors, ha estat possible, per fi, acoblar un bon conjunt, la llista completa del qual menjarà, sens dubte, l'aprovació del públic.

YERMA

Entre les actrius, ultra la primera dama Emilia Baró, figuren: Carletta Abat, Paqueta Brosoli, Maria Callejas, Esther Casals, Mercè Comelles, Pilar Diaz, Carme Domènech, Isabel Monasterio, Maria Montesinos, Emilia Nevada, Magda Pardo i Lola Peris.

Dels actors cal esmentar: Pere Casals, Josep Comes, Carles Comelles, Josep Pau, Francesc Giner, Ricard Gines, Josep Montades, Jaume Ponc, Francesc Roca, Josep Torrens, Tomàs Torrens i Enric Vilari.

Tindrà cura de la direcció de les obres el primer actor Josep Galligó. Com ja es va anunciar, la presentació d'aquesta Companyia tindrà lloc el vinent dia 6 d'octubre, amb la comèdia en tres actes Sol y Sonríu.

PODRECCA A L'OLYMPIA
presentarà des d'avui el seu SEGON PROGRAMA: "La Gelsa", "A la manera de Mistinguett", "Antigua Viena", "Yes, sir", "I'm your Baby", etc., etc.

YERMA

OLYMPIA
Teléfono 33240
La millor butaca 5 pessetes. A les 5.30 i 10.15
VITTORIO PODRECCA presenta el SEGON PROGRAMA del seu TEATRE DELS PRODIGIS
on el qual es presenten els números: "Antigua Viena", "La manera de Mistinguett", "Antigua Viena", "L'opèra de Sidney Jones", "Gelsa", "Antigua Viena", "Yes, sir", "I'm your Baby", etc., etc.

YERMA
L'obra de les discussions

CAPITOL

Shirley Temple
NUESTRA HIJITA

CHARLIE CHAN EN EGIPTO
Molt aviat

F I N A N C E S

Moviment borsari

MERCAT LLUIRE

En reprendre de nou les tasques d'aquesta setmana, el mercat d'especulació, ho fa sense desplegar gaire electivitat i entre un ambient més aviat feixuc.

Sobretot durant la primera mitja hora de la reunió de Borsa hem notat un marcat deixonament en tots els rotllons; al seon temps la millor disposició operativa refu alguns canvis, sense que aquells fos prou, però, per aconseguir els nivells del dilluns passat.

En la sessió del Borsí la tònica dominant no es diferencia en gaire de la sessió del matí, tot i tenir-se contínuament la formació del nou Consell i les nistres. La repercussió que puja, però, la composició d'aquest sobre els destins borsaris no es manifestarà fins que no s'ajun vengades les seves nistres nistres.

En la reunió d'ahir foren operades de nou, després d'algunes setmanes de retenció, les accions Nord. De moment aquesta normalitat no ha tingut altres efectes immediats en el moviment de la tònica, ja que el conjunt d'operacions contractades no fou gaire apreciable, i les cotitzacions no oferiren un moviment dign de remarcar.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

BORSA BORSÍ

Valors Dia 25 Dif. Dia 25 Dif. t. ont.

Nord	41'55	-2'45	41'65	-2'35
Alcants	34'00	-0'50	34'05	-0'05
Gas	113'50	-0'50	113'25	+3'25
M. Rí	64'00	-0'50	64'00	-0'05
Explosius	128'00	+0'25	127'75	-0'25
Colonial	35'20	+0'25	35'20	-0'05
Agües	181'00	+1'50	180'50	-0'50
Clades	422'00	+1'00	422'00	-0'05
Asland	70'00	+0'50	70'00	-0'05
Ford	271'00	+3'00	268'00	-3'00
Tramv. p. 45'50	-2'00			
Felgueres			42'00	+0'50

BORSA AL COMPTAT

El mercat d'obligacions celebra una sessió molt deprimida en negoci; els canvis, però, donen mostres de sosteniment, i si alguna tendència sobresurt, és més aviat de lleugera millora.

Els Efectes Públics, cada dia menys sollicitats, queden en general a posicions ben sostingudes; es destaquen per l'alta les sèries dels Amortitzables 1920 net, l'avantatge d'algunes de les quals arriba als tres quarts d'enter. Obligacions Tresoreria Generalitat es cotitzen a 102'30 (—0'15).

Les emissions Municipals, no gaire sollicitades, es limiten a defensar nivells precedents; així mateix s'observa en les Diputacions. El grup de cedules tampoc no es veu afavorit per la demanda, sense repercussió visible en canvis.

El rotlle carter segueix la tònica

general del mercat, i celebra una jornada molt bona en negoci. Pel que respecta als canvis, la posició d'aquests no ofereix cap variació remarcable als nivells cotitzats precedentment. Només és de notar la millora de Nord segona sèrie, 54'50 (+1'00), i Carrils de Catalunya, 65'00 (+1'00). El grup de tramvies i navilers, del tot encalmat.

El sector d'indústries diverses tampoc no aconsegueix realitzar gaires operacions; les poques portades a terme són a canvis precedents. De les accions és de notar la baixa de Cros a 175'00 (—5'00).

BORSA DE PARIS

Dia 25

Renda francesa 3%	77'85
" 1917 alib. 4%	82'—
" 1918 4%	81'80
" 1920 4%	108'00
" a 4 1/2 %	87'80
Crédit Lione	1642
Banc de França	1308
Rio Tinto	1398
Kuyal Dutch	19705
Canal de Suez	17325
Kuhlmann	548
Wagons-lits	30'00
M. S. A. primera sèrie	459
G. L. Marroc 1910 5%	883
Barcelona T. 5 1/2 %	965
Nord, primera sèrie	525
Filipines	3510

Anuncis oficials

CATALANA

DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Venent el primer d'octubre vinent els cupons núm. 93 de la sèrie D, núm. 90 de la sèrie E i núm. 81 de la sèrie F, de les Obligacions d'aquesta Societat, es posa a coneixement dels senyors tenidors que, a partir de la data d'ahir, quedaran oberts el pagament dels esmentats cupons a la Banca Arnús (plaça de Catalunya, número 22), tots els dies laborables.

El pagament es farà amb deducció de les contribucions i impostos ordinaris i extraordinaris vigents.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

SOCIETAT ANONIMA

ELECTRICA DEL CINCA

Venent el 30 del corrent i el primer d'octubre que ve, respectes A i B i núm. 66 de la sèrie C de les Obligacions d'aquesta Societat, es posa a coneixement dels senyors tenidors que, a partir de les dites dates, quedaran oberts el pagament dels esmentats cupons a la casa de Banca dels senyors Soler i Torra Germans (Rambla de Estudis, núm. 13), tots els dies laborables.

Estudis, núm. 13), tots els dies laborables.

El pagament es farà amb deducció de les contribucions i impostos ordinaris i extraordinaris vigents.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

CATALANA

DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

S'avisen els senyors tenidors d'obligacions sèrie H d'aquesta Societat que el cupó núm. 6, vencedor el primer d'octubre vinent, es pagarà a partir de la data d'ahir, tots els dies laborables, a les entitats bancàries següents:

Ranc Espanyol de Crèdit, Fontanella, 1.

A. Arnús-Garí, passeig de Gràcia, 9.

Sindicat de Banquers de Barcelona, Fivellier, 14, paral.

Banca Marsans, S. A., Rambla de Canaleles, 2.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

COMPANIA TELEFONICA NACIONAL D'ESPANYA, S. A.

PERMUTA D'ACCIONS PREFERENTS 7 %

NÚMS. 200.001 AL 260.000

Esgotats els cupons dels títols més amunt citats, i amb l'objecte d'extinguir la seva permuta per altres de nous que es lliuraran amb cupons núm. 45 i següents, posem a coneixement de totes aquelles persones o entitats, que tinguin al seu poder títols d'aquesta mena i numeració que, a partir del dia primer d'octubre vinent, podran obtenir al Centre Telefònic de la seva localitat, o dirigint-se a les nostres oficines de Madrid (Departament de Tresoreria General), Avinguda Pí i Margall, número 2, les factures de declaració que han d'utilitzar-se per a la dita permuta, en les quals s'indiquen les corresponents instruccions.

En interès dels nostres accionistes recomanem que les dites factures siguin cursades abans del dia 15 d'octubre vinent, per quant les accions declarades dins el dit termini podran permutar-se, a elecció dels tenidors de títols, en qualsevol de les localitats següents: AVILES, BARCELONA, BILBAO, BURGOS, CADIZ, CORDOVA, CORUSA, GIRONA, GRANADA, OSCA, LOGROÑO, MADRID, MALAGA, OVIEDO, PAMPLONA, SANT SEBASTIA, SANTANDER, SEVILLA, VALENCIA, VALLADOLID, SARAGOSSA.

Les accions que es declari després de la dita data hauran de permutar-se a les nostres oficines de Madrid.

Madrid, 25 de setembre de 1935. — ESTANISLAO DE URQUIJO. —

PRESIDENT.

Per a coneixement dels

Obligacionistes de

l'Ajuntament de Màlaga

Emissió 1925

L'Associació de Posseïdors d'Obligacions de l'Ajuntament de Màlaga, emissió 1925, va trametre amb data 19 del corrent al senyor alcalde de Màlaga un telegrama el text del qual diu així: "Les rogamus nos telegrafiar urgentment si escau. Ajuntament té algun projecte que el d'arreglar pago empréfito 1925, pues caso contrario emprenderemos seguidamente acción judicial. Le saludamos. Asociación Posseedores Obligaciones Ayuntamiento Málaga - Emission 1925. — Alberdà, president."

La qual cosa es fa pública perquè arribi a coneixement dels interessats.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

El rotlle carter segueix la tònica

sense que hom pugui prevetre res en concret. L'ofertament segueix essent reduït i els preus fermes, però aquesta fabricació, tal com fèiem avinent, es manté a l'expectativa fins que s'hagi aclarit tot.

París: Els rumors inicials en la sessió anterior van prenent peu, és a dir, que de confirmant-se el que ara és una suposició anem a una pujada de preus, i és molt possible que s'estableixi una taxa que reguli aquest negoci. Per la nostra part, i tal com expressàvem, creiem que tot i les ganes de vendre i les grans existències de gènere els compradors es mostren molt indecisos a adquirir partides.

Moroso: Hom aprecià una mica més de fermesa en els preus, i la venda, encara que no en partides d'importància, es concentrà en bon nombre. Tal com anem al seu lloc, el Plaia es cotiza en-

El pagament es farà amb deducció de les contribucions i impostos ordinaris i extraordinaris vigents.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Barcelona, 25 de setembre del 1935.

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Lluita sanitària.

Ha estat signat el següent decret:

"Article primer. — Es crea a Catalunya la Lluita anticefàlica a l'Alcalde de Sanitat."

"Article segon. — S'autoritza el conseller de Sanitat per a la implantació a Catalunya de la Lluita anticefàlica."

Barcelona, 25 de setembre de 1935.

El governador general de Catalunya, J. Pich. El conseller de Sanitat, Pere Huguet."

El Butlletí Oficial. — El Butlletí Oficial de la Generalitat publica, entre altres, les disposicions següents:

Cadastre de la Riquesa Urbana de Catalunya (Serveis de Lleida).

Edicte relatiu a la comprovació del Registre fiscal d'edificis i solars als pobles de les comarques de Lleida que s'esmenten.

Administració de Rendes Públiques de Girona. — Distribució de l'annua entre els pobles de les comarques de Girona de les quantitats fixades en el Repartiment General per Contribució Rústica i Pecuària del 1936.

Administració Principal de Correus de Lleida. — Anunci de subhasta pública per a la conducció del correu en automòbil, entre les oficines de Balaguer i Camarasa.

Administració de Justícia. — Audiència de Barcelona. — Relacions dels ciutadans que han estat elegits per a actuar de Jurats, en les causes i dies que s'esmenten, corresponents als Jutjats núm. 6 de la capital, i als de Terrassa i Sabadell.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de Barcelona, el 25 de setembre de 1935.

La Junta d'Urbanització. — A l'ajuntament de

ELS ESPORTS

BOXA

Joe Louis esclafà Max Baer

Encara que generalment descomptada pels aficionats nord-americans, la victòria que acaba d'obtenir el negre Joe Louis enfront del juec Max Baer ha produït una gran impressió als Estats Units, car ni els més optimistes partidaris del negre es pensaven que llur patrocinat esgotés la resistència del seu adversari en quatre repasses. A nosaltres, aquest resultat, ens ha produït veritable estupor. Ens trobem, sens dubte, davant d'un boxador al qual totes les portes resten obertes per a l'obtenció dels més alts títols de la boxa mundial. Ens costa, per altra banda, d'imaginar-nos un Max Baer eixint a combatre col·lit per la por i aterroritzat ja a la tercera repassa. Max Baer podia ésser, en tant que boxador, un home mediocre, però, com a atleta aquesta és la primera vegada que ha donat una impressió tan desoladora.

Això vol dir que s'ha trobat davant d'un contrincant realment excepcional, davant d'un boxador que molts consideraran ja des d'aviu com el millor pes fort del món. Indubtablement Joe Louis, amb els seus 21 anys, els coneixements que diuen que posseeix de la boxa, la fortalesa dels seus punys i la disciplina a la qual voluntàriament s'ha sotmès fins ara, encarna el tipus del campió que s'imaginen les multituds, i com que, de més a més, és un d'aquells pugilistes que entesos i profans resten encisats veient-lo al ring, és de creure que no haurà pas de sostenir les lluites que infructuosament, van haver de sostenir els seus germans de color Georges Godfrey i Harry Wills per tal d'arribar a conquerir el cèptre de campió del món. Les seves possibilitats d'arribar a Jimmy Braddock, que avui s'usdefruit, són incalculables. Jimmy Braddock, batut alguna vegada per fora de combat i acusant una edat en la qual molts homes es retiren, no val pas, record per record, el que val Joe Louis que als 21 anys totalitza vint victòries per k. o. i quatre per punts, sense ni una sola desfeta i que acaba de batre en un no-res l'home que ell no va poder derrotar sinó a mitges en 15 repasses.

Max Baer sembla haver estat batut per la seva manca de coneixements pugilístics. Acostumat a vèncer el més sovint per k. o., el boxador juec neglign el seu joc i en minva les seves eficàcia i resistència, no pogué suplir les per un coneixements que no posseeix i que ara li han fet molta falta. Ha dit que es retirava del ring i encara que aquesta no sol ésser la darrera paraula en un boxador que acaba d'experimentar un gran desfeta, no costa pas de comprendre que és molt poca cosa el que avui Max Baer té a fer en el ring. Segons totes les ressenyes que es reben del combat, Max Baer, esportista i mancat d'iniciativa, es va oferir de seguida als cops del negre, els quals van obrir molt aviat bretxa en la seva resistència. Plantejada la lluita en aquestes condicions, Max Baer no podia fer altra cosa que perdre ràpidament. Li hauria calgut, per a vèncer o per a durar les repasses contingudes, poder anul·lar el joc del seu contrari, almenys durant una tercera part dels 15 rounds estipulats, car la impossibilitat d'un atleta de 21 anys, irremissible en iniciar un esforç, és força que minvi, com ens demostra l'experiència, de seguida que cal sostenir aquest esforç o perillor-lo més enllà de cinc o sis rounds.

No hi ha pas dubte que Max Baer s'hauria trobat a la setena repassa amb un home diferent del que va trobar durant els quatre rounds escassos, durant els quals, més que boxar, no va poder fer altra cosa que servir de blanc als formidables cops que amb l'empenta que donen l'entusiasme i la joventut li aplicava Louis.

Joe Louis sembla cloure dins la boxa mundial un període que ha estat caracteritzat per la manca de pesos forts de veritable valia. En efecte, els Schmeling, Sharkey, Carnicer, Max Baer i fins l'actual detentor del campionat del món de totes les categories, no apareixen vas als ulls dels aficionats com posseïnt la suma de qualitats que, segons els crítics nord-americans, s'apleguen en Joe Louis. El seu nom figura avui tan amunt com el de Jack Johnson, per hie que els que encara recorden el vell campió, no s'atreveiran pas a dir avui que Louis valguin tant com Johnson. No gens menys pot afirmar-se que una gran estrella ha aparegut en el firmament pugilístic i que Joe Louis no serà pas Max Baer el darrer pes fort que haurà batut.

CRÍTICS

El combat

Nova York, 25. — Al Yanki Stadium, davant una multitud d'unes 10.000 persones, tingué lloc anit el combat entre el negre Joe Louis i l'ex-campió del món Max Baer, el qual en quedar k. o., en la quarta repassa, ha donat al negre el triomf més important que registra el pugilisme americà en la present generació.

En la primera repassa Max Baer, contrariant els consells del seu "manager", l'ex-campió mundial Dempsey, començà amb timidesa, la qual cosa féu que el negre, el qual posseeix una esgrima molt ràpida, l'avantatge dels primers moments. Baer acabà aquesta primera repassa sagant pel nas d'una manera abundosa. Cap al final d'aquesta repassa Baer intentà replicar, però fou inútil.

En la segona repassa Baer comen-

çà novament amb lentitud, mentre que Joe Louis, palesant unes rares qualitats científiques, prengué novament l'avantatge, tot castigant durament el seu contrincant, el qual en sonar el gong donava mostres de desmoralització.

La tercera repassa començà com l'anterior, o sia que la lentitud del blanc contrastava amb la fantàstica rapidesa de Louis, el qual atacava d'una manera increïble. Baer va caure i s'aixecà al cap de nou segons, però immediatament va tornar a caure, i el salvà el gong al cap de quatre segons.

Des del començament de la quarta repassa Baer rebé una pluja de cops, que quia per tots els costats; i Baer fou enderrocat d'una manera fulminant. Hagué d'esser retirat del ring pels seus ajudants.

Enmig de grans ovacions Joe Louis fou declarat vencedor.

Fins els crítics esportius que preveïen una victòria del negre no havien imaginat que aquesta fos tan fulminant. Hom deia que no s'havia presenciat mai un combat tan cruel i tan ràpidament portat a cap.

Baer, en ésser retirat de la sala, presentava un aspecte lamentable. El seu rostre desaparegué totalment sota la sang que brollava de les ferides que havia rebut.

Joe Louis té 21 anys; no ha estat mai vençut per k. o., ni en cap combat no ha caigut a terra. Hom diu que tres hores abans del combat va contraure matrimoni amb la mecanògrafa negra Marva Trotter.

NOUS DETALLS

(Per telègraf)

Nova York, 25. — El negre Joe Louis apareix avui com la més gran figura de la boxa en la història, diuen els crítics. La seva desfeta que va infligir a Max Baer a Yankee Stadium el col·loca indubtablement al primer pla del pugilisme mundial, car si bé el màx era conegut a 15 assaïls, Max Baer quedà k. o. al quart, encara que, tècnicament, l'encontre havia acabat a la tercera repassa, en la qual el gong l'havia salvat de comptar els deu segons.

Louis va etzivar vigoroses dretes i esquerres, que quasi sempre aconseguí de marcar al cos del seu contrari. Baer, ultra saginat abundantment pels llavis, les celles i els ulls, va sofrir un terrible càstig a l'estómac.

L'ex-campió Max Baer ha declarat que es retirava de la boxa per tornar a viure al seu "rancho" de Califòrnia.

CHEO MOREJON BATE SANT-ANDREU

Lleida, 25. — En una reunió pugilística que s'ha celebrat en aquesta ciutat, el cubà Cheo Morejon baté per abandonament, en la cinquena repassa, Santandreu.

En la mateixa veïllada Martínez de Alagón baté per punts el català Alemany.

ALS RINGS ESTRANGERS

A Florència el veterà Magnoli ha recuperat el títol italià del pes gall en batre el seu compatriota Cattaneo per punts.

A L'alemany Seelig ha debutat a Nova York. Ha aconseguit un impressionant triomf per k. o., a la vintena repassa, sobre Al. Rossi.

A l'Albani Hall de Londres el francès Lenglet baté l'anglès Pettifer, per k. o., en la tercera repassa.

CLAUDI VILLAR ES VA TREN.

CAR LA MA

Segons les ressenyes que llegim a la premsa estrangera del combat celebrat darrerament a Londres entre Ben Forrd i Claudi Villar, en el qual combat el darrerament esmentat va abandonar a la quarta repassa, el perdidor va experimentar la fractura de la mà dreta a la segona repassa.

FRONTÓ NOVETATS

Avui, dijous, tarda, a les 4
Partit a oistell
AZURMENDI-LEJONA
contra
GALLARTA III - VILLARO
Nit, a les 10:15
Partit a sala
CHAPARRO-ZABALA
DEV-BERONDO

Pilota Basca

CAMPIONAT DE GIRONA PER PARELLES DE PILOTA A PALA

Girona, 25. — Per al dia 6 d'octubre s'anuncia el començament d'aquest campionat, organitzat pel Grup Excursionista i Esportiu Gironí al vell frontó de la Ronda de Ferran Puig.

Per altra banda, ens diuen que estan molt avançats els treballs preliminars per tal d'anar a la construcció d'un frontó de dimensions reglamentàries.

No cal dir com celebrarem que aquestes gestions assolissin un èxit.

Natació

AVUI, A LA PISCINA DEL GIRONA, G. E. I. E. G. i C. N. GIRONA, CONTRA "STAR OLYMPIQUE P. L. M." DE MARSELLA

Aquesta tarda la piscina gironina, per primera vegada, servirà de marc a un festival internacional.

L'ordre de proves serà el següent: 400 metres lliure, 100 metres lliure, 200 metres braça, 3 per 50 estils, 5 per 50 lliure, salts i water-polo.

No cal dir com és esperat aquest festival per part de l'afició esportiva gironina, la qual, malgrat ésser dia feiner, no dubtem que omplirà el recinte de la piscina.

Basquetbol

La Promoció

En la primera divisió, tornem a ésser allà on érem

Diumenge, com assenyalava el calendari, se celebraren els partits corresponents a la promoció en les dues divisions, primera i segona.

En la primera divisió després de l'encontre de diumenge entre la Unió Manresana i el Juniors de l'Hospitalet, s'ha produït un empat a dos punts que deixen les coses allà on eren.

En la segona divisió, en canvi, amb la seva victòria damunt el Martinec, el C. E. i Excursions es classifica junt amb l'Olympic que ja ho féu l'altre diumenge. Així, doncs, en la primera divisió s'haurà de celebrar un altre torneig per a decidir qui és el que i qui s'ha.

En la segona, el Martinec ja és fora.

Resultats i puntuació:
Torneig de promoció a la primera divisió:

A. B. Junior, 27; U. E. Manresana, 13.

Classificació actual:

A. B. Junior 2 1 1 46 30 2
U. E. Manresana 2 1 1 35 38 2
U. C. de Joves 2 1 1 37 41 2

Torneig de promoció a la segona divisió:

C. E. i Excursions, 30; F. C. Martinec, 17.

Classificació actual:

Olympic B. C. 1 1 0 38 5 2
C. E. i Excursions 1 1 0 30 17 2
F. C. Martinec 2 0 2 22 68 0

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Avui, dijous, tarda

JULIO-EGOCUE I

contra

GAONA-SARASOLA

Nit:

AROSTEGUI - GUTIERREZ

contra

GURUCEAGA-CAALIS

L'Olimpiada Popular ha estat prohibida

La Comissió Catalana pro Olimpiada Popular posa a consideració de l'opinió pública que l'Olimpiada que havia de celebrar-se a Barcelona en les dates 26, 27, 28 i 29 d'aquest mes, ha estat prohibida per ordre governatiu, segons manifestació de les autoritats, per escassetat de la seva celebració dins de l'Ordre públic, no la permeten les circumstàncies actuals.

Es posa a consideració de totes les entitats que han col·laborat en els treballs de preparació, que en una data que serà notificada pròximament, seran convocades a fi d'exposar-los els tràmits i gestions que han estat realitzats abans de veure's en la necessitat de fer pública aquesta prohibició.

Lluita

Els combats de diumenge

Diumenge al matí se celebrà a Ca-fella una interessant "matinée" de lluita, amb els següents resultats:

Primer: Macià (C. G. B., campió de Catalunya dels 52 quilos) contra Omella (Casino Calles). Omella inicià el combat a un tren molt fort, atacant constantment durant el sis minuts primers, atac que resistí Macià, desorientat, Omella no pogué resistir el tren que portava i tocà als 7 minuts 45 segons, en la primera repassa. En la segona repassa Macià, ja segur, obligà Omella a abandonar. Arribà el senyor Febrer.

Segon: Termes (campió de Catalunya i d'Espanya dels Falcons) contra Quirze Aranyó (Casino Calles). Des del començament del combat Termes imposà el seu estil de lluita i guanyà la primera repassa per punts; lesionat en començar la segona repassa, abandonà i fou declarat guanyador Aranyó. Arbitre, senyor Vivero.

Tercer: Bigues (campió de Catalunya i d'Espanya de l'A. O. de Badalona) contra Josep Xaubet (Casino Calles). Un combat molt igualat en el qual Xaubet evidencià trobar-se en magnífica forma. La primera repassa la guanyà Xaubet, per totat als 4 minuts 20 segons; la segona la guanyà Bigues, per totat als 2 minuts 10 segons. Arbitre, senyor Febrer.

Per "forfait" del contrincant de Comes, en lloc del combat anunciat s'efectuà una exhibició entre Comes i Geli.

El darrer combat fou de pancracé entre Grifol i Xoroca, que guanyà Grifol a la tercera repassa.

Atletisme

EL PRIMER CAMPIONAT D'ATLETISME DEL POBLE NOU

El diumenge passat al matí tingué lloc al camp del C. E. Barceloneta la celebració d'aquest campionat, organitzat per la nova entitat Casal Llària.

En totes les proves participaren un bon nombre d'atletes, malgrat ésser tots de la barriada del Poble Nou, als quals es dedicava aquest primer campionat. L'organització fou excel·lent.

EL FOMENT DE MOLINS DE REI BAT LA U. E. COLONIA GUELL PER UN PUNT DE DIFERENCIA

Diumenge tingué lloc al camp del Foment A. I. i C. de Molins de Rei, un matí entre els dos clubs esmentats, del qual resultaren guanyadors els atletes locals per la mínima diferència d'un punt; aquest resultat demostra clarament la

lluita, desgranada en el transcurs d'aquesta competició.

De les marques obtingudes — acceptables totes — cal destacar la de Maymó en el salt de l'argària, la de Sàbat en l'alçada i la de Dalmat en el llançament de pes.

ORGANITZACIONS D'ATLETISME A CELEBRAR FINS A FIALS D'OCTUBRE.

El calendari oficial de la Federació Catalana d'Atletisme comprèn les següents proves:

29 de setembre. — A Badalona, Cnallenge Joan Oliver. Organització de la U. G. E. de Badalona. Control tècnic: Acció Atlètica. De lluita participació.

31 Volta a la Barceloneta. Organització del B. C. D. A. Avanti. Control: Federació Catalana d'Atletisme. Categoria juniors, neòfits i debutants.

6 d'octubre. — Festival d'atletisme en pista. Organització: Penya Orient. Control: Federació Catalana d'Atletisme. Lluita participació. Al camp antic del C. E. Europa (davant les cotxeres dels tramvies d'Horta. Avinguda Mariscal Jofre).

5 i 6 d'octubre. — A Reus. Camp del C. N. Reus "Ploms". Campionats de Catalunya de Decathlon. Control: Federació Catalana. Organització "Ploms". Lluita participació.

12 octubre. — I Premi Centre Obrer Aragones de cursa a peu (8 quilòmetres aproximadament). Control: Federació Catalana. Reservada a juniors i categories inferiors.

I Premi Centre Obrer Aragones de marxa atlètica (20 quilòmetres aproximadament).

12 octubre. — A l'Estadi, Festival de lluita participació. Intent de rècord de 3.000 metres a càrrec de Jaume Angel.

13 octubre. — I Jornada del Concurs de l'Atleta Complet. Organització de la U. C. F. E.

Volta al Poble Sec. Organització "Aire Lliure". Lluita participació.

20 octubre. — III Volta a Cornellà. Lluita participació.

II Jornada de l'Atleta Complet a l'Estadi.

26 i 27 octubre. A l'Estadi, campionats Peninsulars de Decathlon.

LES LLICENCIES DELS ATLETES

La Federació Catalana d'Atletisme fa present a tots els seus clubs afiliats l'obligació que tenen de llicenciar tots els seus atletes en actu, fent-los avinent que fins i tot en el cas de celebrar encounters interclubs aquell document és necessari, reservant-se el Consell federal de la Federació d'enviar delegat seu als matxos que se celebrin, amb el fi d'evitar l'actuació d'aquells atletes que vulnerin aquest precepte estatutari, obligant aquells que obtinguin la llicència.

La Federació té obertes les seves oficines de vuit a nou del vespre tots els dies feiners.

LA VOLTA A BARCELONA "COPA NURMI"

El circuit d'aquesta volta, organitzada per la U. A. Nurmi per al dia 27 d'octubre és el següent:

Sorrida del Parc de la Ciutadella, Avinguda de Maristany, passeig de Colón, Avinguda de Francesc Layret, plaça d'Espanya, Cortes Catalanes, Urgell, Avinguda del 14 d'Abril, passeig de la República, Saló de Forns Galán i Parc de la Ciutadella (arribada), amb un total de 10 a 11 quilòmetres.

Per a més detalls, a la Unió Atlètica "Nurmi" (Hospital, 95, principal).

Vela

Regata de patins a vela. — Amb motiu de la festa major de la Barceloneta el C. N. Atlètic organitza la ja tradicional regata de patinadors a vela, subvencionada per la Comissió de Festes de la barriada. La Comissió organitzadora de l'esmentat Club té en estudi un nou pla de regates per a poder modificar el trajecte que fins ara s'ha fet en triangle.

En aquesta regata es disputarà un trofeu donat pel Club organitzador.

Excursionisme

CLUB MUNTANYENC BARCELONÉS. — Avui aquest Club inaugura la temporada 1935-36 amb una conferència amb projeccions sobre "La Vall Ferrera", a càrrec del seu president, Ramon Semir i Arquer. Aquesta conferència començarà a dos quarts d'onze de la nit.

RADIOFUSIO

Programes seleccionats per a avui

CATALUNYA

RADIO BARCELONA, 877.4 m. 794 ko.

12: Senyals horàries i Sècció femenina. 13: Senyals horàries. 13:30: Informació teatral i cartellera. 13:50: Sècció cinematogràfica: Crítica d'obres, per J. Cuestia Ridaura. 14: "La Paraula". Emissió de les dues de la tarda. Actualitats teatrals i musicals. 14:30: "El fet del dia", per Joan Alavedra. "Butlletí Oficial de la Generalitat". 14:55: Borsa del Treball. 15: Sècció radiofònica. 15:30: Sècció infantil de Radió Barcelona. 15:45: Radió de música variada. 15:45: Emissió infantil: Rondalla. 16: Orquestra de Radió Associació. 16:30: "Divulgacions radiofòniques", a càrrec d'Agustí Riu, enginyer de radió de l'Escola Superior d'Electricitat de París. 16:30: Sècció especial d'informacions. Canvis de valors de mercaderies. 17: Orquestra: Programa vienès. 18: Hora exacta i Noticiari Philips. 18:10: Orquestra. 19: Música de dansa.

RADIO BADALONA

12: Música variada. 14: Música selecta. 15: Música selecta. 15:30: Música variada. 16: Notícies locals. 17: Radiació de la selecció de "La corio de Farad". 18: Jazz. 19: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Radio, S. A.)

Boloz Italiana, 2.570 m. 1.171 ko. — 20: Música Italiana.

Copenhaguen, 228 m. 1.333 ko. — 19:10: Concert simfònic.

París P. T. T., 481.7 m. 695 ko. — 20:30: Varietés.

Rennes, 288 m. 1.040 ko. — 20:30: "Anna de Boland", opera de Bouffé-Bouffé.

Bordeus, 277.6 m. 1.077 ko. — 20:30: Concert simfònic. Obres de Gluck, Mendelssohn i Schubert.

Palerm, 591 m. 695 ko. — 20:40: "Els granaders", opera de Valente.

Langenberg, 485.9 m. 685 ko. — 21: Concert Tchaikovsky-Rachmaninoff.

Frankfurt, 281 m. 1.195 ko. — 21: Concerti Mozart.

13: Senyals horàries pel carilló i Emissió dedicada a la dona. 13: Informació financeria. 13:30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta i Noticiari Philips. 14:30: Tercer acte de "La mujer que se vendió".

de Navarro i Torrado, per la companyia López Heredia-Aguirre, del Teatre Ro-

CURSES DE LLEBRERS

KENNEL CLUB

Resultats oficials de les curses celebrades el dimarts passat, diada de la Mercè

Sessió de la tarda

Primera cursa. — Sewardstone Blue Boy 20.92 Trotzy, Pantalon, Vitero, Jerrys Cross i Lindrum.

Segona. — Barbican 21.06, Laburnum Belle, Fairie Bourne, Lazy Lad i Dimurage Fox.

Tercera. — Simcoe 20.11, segon empat, Auro-Alba, Sonny, Rayo i Citro.

Quarta. — Morlita 20.40, Quilon, Bandolero, Sewardstone Sid, Fern-hust i Sewardstone Betty.

Cinquena. — Ulises 19.64, Joyfull Kitty, Frison, Tosca, Papiro i Born Dezi.

Sisena. — Pompoli 19.66, Cant'he, Raffles, Turquesa, Pigeon i Made-lon.

Setena. — Daskie 19.32, Jaguar, Alacran, Lince, Jaguar i Chingford Toper.

Vuitena. — Perseo 34.60, Saltire, Birlocho, Babieca, Amilcar i Zorro.

Novena. — Sirena 19.35, Adonis, Onix, Tabaco, Pubilla i Burning Bush.

Desena. — Fenicio 20.30, Esopo, Matt Mac Can, Tristany, Clarion i Cier.

Sessió de la tarda

Primera. — Caligula 21.36, Barsas, Coloma, Triana, Caroto i Rubia.

Segona. — Dora 20.89, Moro, Plan-chayto, Bizca, Witty Prince i Spark-full.

Tercera. — Katty II, Tarti, Bóldo, Torero i Landà.

Quarta. — Epsilon 20.45, Etrebrig-de Minstrel, Tristany, Chalo, Carbe i Aquiles.

Cinquena. — Linda 20.40, Zafiro, Centauro, Drumcar, Linda i Isard